

ΠΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

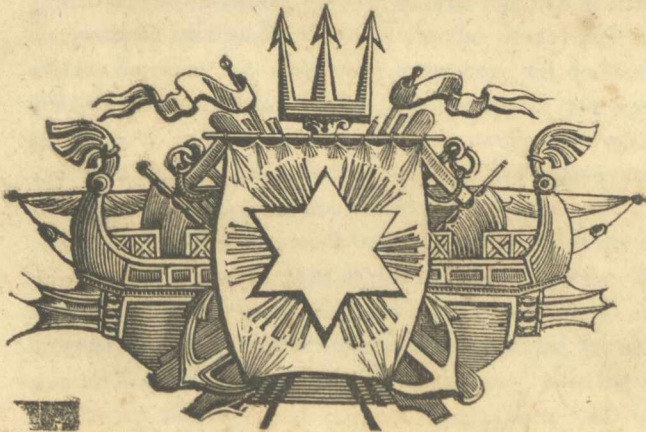
ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις, 15 Ἰουλίου 1843.

Τὸ δὲ ναυτικὸν τέχνης ἐστίν, ὥσπερ
καὶ ἄλλο τι, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὅταν
τύχη, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ
μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ παρέργον ἄλλο
γίγνεσθαι.

Θουκυδ. ξυγ. α΄.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΒΑΦΑ.

(Παρά τῆ ὁδῷ Ἀδριανοῦ.)

1843

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ταῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εύρύσπα Ζεὺς
Μοῦνον ἀπόρρητον τέλειεν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει.

Ἡροδότ. Πολυμ.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΠΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Εν Αθήναις, 15 Ιουλίου 1843.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.

Ἐπινηία δικαστήρια.

Τὸ ἕκτον τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος φυλλάδιόν πρό τινων μηνῶν ἐκδιδόντες, ὑπεσχέθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει ναυτικῆν πρηνικὴν δικονομίαν, ἥτοι τὰς περὶ συνθέσεως, διοργανισμοῦ καὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐπινηίων δικαστηρίων καθεστώσας διατάξεις καὶ τοὺς περὶ ἀνακρίσεως καὶ διαδικασίας ὑπάρχοντας ἐν ἐνεργείᾳ τύπους. Τὴν ὑπόσχεσίν μας ταύτην ἐκπληροῦμεν σήμερον δημοσιεύοντες τὴν μετάφρασιν τοῦ περὶ συστάσεως τῶν ἐπινηίων δικαστηρίων Γαλλικοῦ διατάγματος, τοῦ κατὰ τὴν 22 Ιουλίου τοῦ 1806 ἔτους ἐκδοθέντος.

Τοῦ διατάγματος τούτου ἡ γνώσις θεωρεῖται παρὰ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν ὡς ἀπολύτως ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, διότι ἡ παντελής αὐτοῦ ἀγνοία πολλὰ ἐν τῷ στόλῳ ἐπέφερε σκάνδαλα καὶ ἄτοπα οὐκ ὀλίγα ἐπροξένησεν. Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ πρὸς τὸ θεσθῆναι διαρρηγνύουσι τὰ ἡμάτια των, ὑπὲρ τῆς πειθαρχίας καὶ τῶν νόμων καθ' ἑκάστην λογομαχοῦντες· ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι νόμος μὲν παρ' αὐτοῖς καλεῖται ἡ αὐθαίρετος ἐνὸς ἐκάστου ἄβουλος βουλή, πειθαρχία δὲ λέγεται ἡ κατὰ τὰ συμφέροντά καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν ὀρέξεις ἀκρῶς τῶν πραγμάτων διεύθυνσις. Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνδρες φαρισαΐζουσι μάλιστα διῶλίζοντες τοὺς κώπωπας καὶ τὰς καμήλους καταπίνοντες. Ἀποδεικατίζουσι μὲν οἱ φιλόνομοι τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κῆμινον,

ἀλλὰ παρημέληταν τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου κεφάλαια, τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀρετὴν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐθύτητα. Ὁ ἀπὸ καρδίας τὴν τάξιν ἐπιθυμῶν, ὁ διώκων τὴν πειθαρχίαν, ὁ ἀγαπῶν τὴν δικαιοσύνην πρέπει διὰ τοῦ παραδείγματός του νὰ καθοδηγῇ τοὺς ἄλλους εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τοῦ καθ' ἑκαστοῦ· ἄλλως οἱ νόμοι, οἱ κανονισμοὶ, αἱ διατάξεις εἶναι λόγοι κενοὶ, μῦθοι γραϊθδεῖς, ἔπεα κούρα καὶ πετερόεντα, τὰ μειράκια μόνον καὶ τοὺς μωροὺς ἐκφοβίζοντα. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ μωρωθῇ ποτε στρατός ναυτικός ἢ χειρᾶς ἀνευ τάξεως πραγματικῆς, ἀνευ αὐστηρᾶς πειθαρχίας καὶ γραπτῶν νόμων, μόνον τὸν γραπτὸν νόμον πρέπει ν' ἀποκαταστήσωμεν πάντων δεσπότην καὶ ἀνώτατον ἄρχοντα, τὴν δὲ πραγματικὴν τάξιν καὶ τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν ὀφείλομεν νὰ περιεσφάζωμεν παντοῦ, τὰ πάντα πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἀναμορφοῦντες καὶ ἀνακεννίζοντες· οὗτοι τοῦλάχιστον ἡμεῖς φρονοῦμεν. Ὅθεν πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω ἀναμόρφωσιν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ συνεργοῦντες δημοσιεύομεν τὴν μετάρρασιν τῆς Γαλλικῆς ναυτικῆς ποινικῆς δικονομίας, ἵνα διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθύνῃ ἡ γυνῶσις.

Εἰς τὴν Γαλίαν τὰ ναυτοδικεῖα καὶ τὰ πολεμικὰ συμβούλια δικάζουσι μόνον τὰ παρὰ τῶν ναυκατῶν πρασσόμενα ναυτικὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, οἱ δὲ ἐν τοῖς ναυστάθμοις ὑπηρετοῦντες χεῖρουσιν ἰδικάζονταν δικαιοδοσίαν καὶ ὑπὸ ἐιδικῶν ναυτικῶν δικαστηρίων δικάζονται. Παρ' ἡμῖν ὅμως ὅλοι ἐν γένει οἱ ναυτικοὶ ὑπηρεταὶ ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ναυτοδικεῶν καὶ τῶν πολεμικῶν συμβουλίων, μόνον δὲ οἱ λειποναῦται ὑπὸ ἐιδικῶν δικαστηρίων δικάζονται.

Ἰπενθυμίζω τὸν ἀναγνώστην ὅτι ἡ προκειμένη τῆς ναυτικῆς δικονομίας μετάρρασις δὲν εἶναι ἀρίστη· νομομαθὴς τις ἠδύνατο νὰ μεταρράτῃ ἐμοῦ κἀλλιον τοῦ νόμου τὸ κείμενον. Ἀλλ' ὅ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι, φίλε ἀναγνώστα· κατὰ δὲ τὴν κοινὴν παροιμίαν εἰς τὴν ἀναδρογὰ καλὸ εἶναι καὶ τὸ χαλαρὸν. Κατ' ἐμὲ μάλιστα, διὰ νὰ μεταφρασθῶσι καλῶς οἱ ναυτικοὶ νόμοι, ἀπαιτεῖται ἢ ἐπὶ τούτῳ σύμπραξις νομικῶν καὶ ναυτικῶν· πλὴν τοῦτο δεῖται καὶ χρόνου πολλοῦ καὶ δαπάνης αὐ σμικρᾶς.

Τὸ κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου τοῦ 1806 ἔτους ἐκδοθὲν διάταγμα.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ.

1.

Ὅσακις, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀποβλέποντες, κρίνωμεν ἀναγκασιὸν νὰ ἐξετασθῇ ἡ διαγωγή τῶν ναυάρχων, τῶν πλοιαρχῶν καὶ παντὸς ἄλλου διοικητοῦ στόλου ἢ φοίρας ἢ καὶ ἐνὸς μόνου πλοίου Ἡμετέρου, σχετικῶς πρὸς τὰς παρ' Ἡμῶν ἐμπιστευθείσας εἰς αὐτοὺς ἀποστολάς καὶ τὴν ὡς πρὸς τὰς δαπάνας καὶ τὰ ἔξοδα οἰκονομίαν, συγκαλοῦμεν ἐπὶ τούτῳ εἰς ἓνα ἐκ τῶν λιμένων τοῦ κράτους συνέδριον ναυτικόν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔργα ἐκάστου τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν.

2.

Τὸ ναυτικὸν συνέδριον ἀπαρτίζουσιν οἱ ναῦαρχοι ἢ οἱ πρώτης τάξεως πλοίαρχοι, οἱ παρ' Ἡμῶν κατὰ τὰς περιστάσεις ἐπ' αὐτῷ διοριζόμενοι. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι συνεδριάζουσι κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν αὐτῶν τάξιν καὶ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ βαθμοῦ των.

3.

Ὅταν πρόκηται νὰ ἐξετασθῇ ἡ διαγωγή ναυάρχου τινός, τὸ ναυτικὸν συνέδριον σχηματίζεται, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, ὑπὸ ναυάρχων.

4.

Ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ στόλου παρίστανται εἰς τὸ συνέδριον, ὡσαύτως κατ' ἀπόφασιν Ἡμετέραν οἱ σύεδροι προσκαλοῦνται· νὰ ἐξετάσωσιν ἐκτάκτως τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν καὶ τὰς δαπάνας καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ στόλου.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς γνωμοδοτεῖ μὲν, δὲν ἔχει ὅμως ψῆφον.

5.

Ὁ ναύαρχος, οἱ ὑποναύαρχοι καὶ πᾶς Ἡμετέρου πολεμικοῦ πλοίου διευθυντῆς, ἐπαναπλευτάντες οἰκαδὲ ἀποστέλλουσι τὰ ἡμερολόγια των πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, διὰ νὰ

ὑποβληθῶσιν εἰς ἡμᾶς· καὶ ἂν ἡμεῖς κρίνωμεν ἀρμόδιον νὰ συγ-
καλεσθῆ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν ναυτικὸν συνέδριον, διορίζομεν τὰ
μέλη αὐτοῦ καὶ συγχρόνως παραπέμπομεν πρὸς τὸν ἀρχαιότερον
τῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις προεδρεύει, τὰ ἡμερολόγια ταῦτα καὶ
ἐν ἀντίγραφον τῶν πρὸς τοὺς ἀποδίδοντας εὐθύναι ἀξιωματικούς
δοθεισῶν ὁδηγιῶν.

6.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου συγκαλεῖ τοὺς ἀπαρτίζοντας αὐτὰ
ἀξιωματικούς εἰς τὸν προσδιορισθέντα διὰ τὰς συνεδριάσεις
τόπον, καὶ τοὺς ἐξορκίζει εἰς τὸ ἡμέτερον ὄνομα καὶ εἰς τὴν
ἰδίαν αὐτῶν τιμὴν καὶ συνειδήσιν νὰ ἐξετάσωσι τὴν παρ' ἡμῶν
πρὸς αὐτοὺς ἀνατεθείσαν ὑπόθεσιν, ἀποσκορακίζοντες πᾶσαν
μεροληψίαν καὶ πρόληψιν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκ πλαγίου σκέψιν.

7.

Ὁ πρόεδρος ὑπενθυμίζει προσέτι τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ὅτι
ὀφείλουσι, καὶ ἀπαιτοῦμεν τοῦτο παρ' αὐτῶν, νὰ τηρήσωσιν εἰς
τὰς συζητήσεις των ἐχευμηθίαν ἄκρην καὶ αὐστηράν. Ἐκτὸς δὲ
τοῦ τύπου τῶν συνεδριάσεων δὲν πρέπει νὰ συνδιαλέγονται οἱ
σύνεδροι περὶ τῆς ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν ἐρευνῶσι καὶ ἀνα-
κρίνουσιν.

8.

Ὁ πρόεδρος μετὰ ταῦτα διορίζει ἐν ἑκ τῶν μελῶν εἰσηγητήν.

9.

Ὁ ἀνακρινόμενος ἀξιωματικὸς καὶ πᾶς τῆς ἐξεταζομένης
ὑποθέσεως μάρτυς, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου κατὰ
τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου προσδιορισθείσαν ὥραν. Ἀφοῦ δὲ ὀρκισθῆ
ὅτι θέλει ὁμολογήσει τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅτι θέλει χορηγήσει ὅλα
ὅσα ἤθελον ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ ὑπομνήματα, ἀποκρίνεται πρὸς
ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις.

10.

Τὰ ναυτικὰ συνέδρια θέλουσιν ἐξετάζει ἂν οἱ διευθυνταὶ τῶν
ἡμετέρων πλοίων ἐξετέλεσαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὰ χρέη
των, κατὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς παρ' ἡμῶν δοθείσας ὁδηγίας· ἂν
ἔκαμον χρῆσιν, ἄνευ ἀνάγκης προφανοῦς καὶ ἀπολύτου, τοῦ δι-
καιώματος τοῦ πρὸς αὐτοὺς παραχωρουμένου, δυνάμει τοῦ 34.

ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἂν συνεμορφώθησαν με-
τὰ παρὰ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ὀριζόμενα.

11.

Ὁ ναύαρχος τοῦ στόλου ἐκθέτει πρὸς τὸ συνέδριον τὴν δια-
γωγὴν ἐκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑποναύαρχων καὶ τῶν διευθυντῶν
τῶν ἡμετέρων πλοίων τῶν ἀποτελούντων τὸν στόλον. Οἱ ὑπο-
ναύαρχοι δὲ καὶ τῶν πλοίων οἱ διευθνταὶ πληροφοροῦσι τὰ
συνέδριον περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν.

Ἄπαντες οἱ διευθνταὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων καὶ οἱ ὑπάλλη-
λοι αὐτῶν ἀξιωματικοὶ παραδίδουσι πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ
συνεδρίου τὰ ἡμερολόγια των καὶ τὰ τοῦ πλοίου βιβλία.

12.

Ἄν τὸ συνέδριον λάβῃ εἰδικὰς παρ' ἡμῶν διαταγὰς νὰ ἐξε-
τάσῃ τὰς καταναλώσεις καὶ τὰς διὰ τὸν στόλον δαπάνας, προ-
βαίνει καὶ εἰς ταύτην τὴν ἔρευναν· ἐπὶ τούτῳ δὲ διορίζει δύο
ἐκ τῶν μελῶν του διὰ νὰ ἐξελέγξωσι πᾶσαν τὴν οἰκονομικὴν
διαχείρισιν καὶ ν' ἀποφανθῶσι περὶ αὐτῆς.

13.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ναυτικῶν συνεδρίων γίνονται διὰ τῆς
ψήφου τῶν πλειόνων, ἀλλ' ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν.
Οὔσης δὲ διχοψηφίας, φέρει τὴν νικῶσαν ὁ πρόεδρος. Εἰς τοιαύ-
την ὅμως περίστασιν ὀφείλουσιν οἱ ἔχοντες γνώμην ἐναντίαν
ν' ἀναφέρωσι τοὺς λόγους, οἵτινες τοὺς ἐπεισαν. Ἡ αἰτιολογία
των αὐτῆ ἐκτιθεταὶ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος
ἀποστέλλει πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα,
διὰ νὰ τὴν παρουσιάσῃ πρὸς ἡμᾶς. ἡμεῖς δὲ ἐκάστοτε θέλομεν
ἐκφράζει τὴν περὶ αὐτῆς θέλησίν μας.

14.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ συνεδρίου, καθ' ἐκάστην συνεδριάσιν, κατα-
χωρεῖ εἰς βιβλίον τινὰ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐξετάσεων καὶ τὰς
ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου.

15.

Τὰ μὲν ἡμερολόγια, τὰ σχέδια καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν
ἀξιωματικῶν, ἢ διαγωγὴ τῶν ὁποίων ἀνεκρίθη παρὰ τοῦ ναυτι-
κοῦ συνεδρίου, ἀποστέλλονται πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματέα τὰ δὲ Ἡμετέρα διατάγματα, δυνάμει τῶν ὁποίων τὸ συνέδριον προσέβη εἰς τὰς ἐρεῦνας του, καὶ τὰ βιβλία, εἰς ἃ ἀνεγράφησαν τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου, μένουσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ναυστάθμου.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ.

16.

Ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων διορίζονται νομοφύλακες οἱ κυβερνήωντες αὐτὰ ἀξιωματικοί· ἐκπληροῦσι δὲ ταύτης τῆς ὑπηρεσίας τῶν τὰ ἔργα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν ναυάρχων, ὑποναυάρχων καὶ μοιράρχων.

17.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ πᾶς τις ἄλλος πλοίου ἐπιβάτης ὀφείλουσι ν' ἀνακοινώσωσιν πρὸς τοὺς διευθυντάς, οὔτοι δὲ πρὸς τὸν ἀρχηγόν, πᾶν ὅ,τι περὶ ἀξιοποιῶντων πράξεων μανθάνουσιν.

18.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων, οἱ πλωτάρχαι καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν φυλακῶν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι κατὰ παντὸς πταισίου τὰς εἰς τὸν ναυτικὸν ποινικὸν νόμον περιεχομένας πειθαρχικὰς ποινάς. Καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν ἐπινηθίων στρατιωτῶν δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν πταίοντας στρατιώτας. Ὄφειλουσιν ὅμως ἅπαντες νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμελητὶ περὶ τῶν τοιούτων τὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου, διότι εἰς μόνον αὐτὸν ἐπιτρέπεται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς.

19.

Ποινὴ τῆς πείνης βαρύτερα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ ἀπόντος τοῦ διευθυντοῦ, οὐδὲ παρ' ἄλλου τινὸς εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ.

20.

Πᾶς στόλου ἢ μοίρας ἄρχων ἀξιωματικὸς δύνανται νὰ παύσῃ τῆς ἀρχῆς καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινῶς δι' ἄλλων τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντας διευθυντάς· ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα.

Τὸ αὐτὸ δὲ νὰ πράξῃ δύνανται καὶ πᾶς Ἡμετέρου πλοίου διευθυντὴς ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικούς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης τὸν ναυάρχον, ἢ τὸν μοιράρχον εἰς ὃν ὑπάγεται, ἢ ἂν δὲν ἀνίκη εἰς στόλον ἢ μοῖραν, τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ τέλος τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ἂν εἰς ξένον λιμένα ναυλοχῇ ἢ ἐν θαλάσῃ πλήρ.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ναυτοδικείων.

21.

Τὰ διὰ τῆς καταδύσεως ἢ τῆς μαστιγώσεως τιμωρούμενα ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ ναυτοδικείου.

22.

Τὸ ναυτοδικεῖον συγκροτεῖται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κατηγορούμενος ὑπηρετεῖ.

23.

Τὸ ναυτοδικεῖον σχηματίζεται ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, οἵτινες ἐκλέγονται, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου εἰς ἃ ἀνίκει ὁ κατηγορούμενος.

24.

Ἐνώπιον τῶν ναυτοδικείων αἱ δίκαι διὰ ζωῆς δικάζονται, αἱ δ' ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειονῶν.

Ὁ διευθυντὴς δύνανται, κατὰ τῆς περιστάσεως, νὰ μετὰτρέψῃ τὴν ποινὴν τὴν ὑπὸ τοῦ ναυτοδικείου προσδιορισθεῖσαν, εἰς ἄλλην κατὰ ἓνα μόνον βαθμὸν ελαφροτέραν.

25.

Ὁ οικονομικὸς τοῦ πλοίου ὑπάλληλος συντάσσει τὴν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν μνημονεύεται τὸ ἐγκλημα, αἱ χαρακτηρισ-

ζουσαι αυτά περιτάσεις και ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων, δυνάμει τῶν ἑποίων ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

26.

Τὴν ἀπόφασιν ὑπογράφουσιν ἅπαντες οἱ συνιστῶντες τὸ ναυτοδικεῖον δικασταί, καὶ ἂν ἐναντίαν ἔχωσι γνώμην.

27.

Ὁ διευθυντὴς κηρύσσει ἐκτελεσθῆν τὴν ἀπόφασιν προσγράφων κἄτωθεν αὐτῆς α ἐκτελεσθήτω κατὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι β ἢ α μετατρέπεται ἢ διὰ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως καταγενοσχομένη ποινὴ εἰς τὴν ποινὴν δυνάμει τοῦ δευτέρου παραγράφου τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου τοῦ 1806 ἔτους ἐκδοθέντος διατάγματος β.

28.

Ἄν ὅμως ὁ διευθυντὴς δὲν ᾔηται ἀνεξάρτητος, ἀλλ' ὑπάγεται εἰς τινα ἀρχηγόν, ζητεῖ τότε τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, εἴτε ἐν ὄρωμιν ναυλοχεῖ εἴτε ἐν θαλάσῃ πλέει, περὶ τε τῆς συγκαλέσεως τοῦ συμβουλίου καὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ.

29.

Ὀλίγον πρὶν ἢ ἐκτελεσθῆ ἡ ἀπόφασις, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τὸ περιγόμενον αὐτῆς εἰς ἐπήκοον τοῦ καταδικασθέντος, παρουσίας τῆς ἐνόπλου φυλακῆς καὶ τοῦ πληρώματος συνηγμένου ὄντος καὶ καθέσταν τηροῦντος σιωπῆν.

30.

Ἐπὶ παντὸς Ἡμετέρου πολεμικοῦ πλοίου ὑπάρχει ἰδιαιτέρως τις βίβλος, εἰς ἣν ἀναγράφονται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν ναυτοδικεῶν.

31.

Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν δίκης τινὸς, παραπεμφθείσης ἐνώπιον ναυτοδικεῶν, ἐξαχθῆ ὅτι ἡ ποινὴ, τὴν ὁποίαν ἐπισύρει τοῦ κατηγορουμένου τὸ ἔγκλημα, εἶναι βαρυτέρα τῆς καταδύσεως ἢ τῆς μασιγώσεως, τὸ ναυτοδικεῖον τότε ἀποφαίνεται αἰτιολογουμένως ὅτι τὸ ἀνόμημα ὑπερβαίνει τὴν ἀρμοδιότητά του. Εἰς περίπτωσιν δὲ τοιαύτην κρατεῖται ὁ κατηγορούμενος καὶ παραδίδεται μετὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν, διὰ νὰ

ἐξετασθῆ ἂν ὑπάρχη ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου δικάζεται ὁ εἰς αὐτὸ παραπεμφθείς κατηγορούμενος, ὁποιαδήποτε ἂν ᾔηται ἡ ἀξία τοῦ βουλευματος τοῦ ναυτοδικεῶν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ πολεμικῶν συμβουλίων.

32.

Οἱ ἐπὶ λειποναυτικῶν κατηγορούμενοι δικάζονται παρ' εἰδικῶν πολεμικῶν συμβουλίων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 6 τοῦ Γερμινάλ καὶ τῆν 1 τοῦ Φλορεάλ τοῦ 12 ἔτους.

33.

Ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ἕσα οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν Ἡμετέρων πλοίων πράττουσι, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διέλαβον αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου τμήματος, δικάζονται παρὰ πολεμικῶν συμβουλίων.

34.

Τοὺς ἐνώπιον τῶν πολεμίων ἐκ δειλίας ἢ ἀνανδρίας κακουργούντας, προσέτι δὲ τοὺς ἀνάρτας καὶ συνωμότας καθὼς καὶ τοὺς ὁποιοδήποτε ἄλλο ἔγκλημα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ πράσσοντας, δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις ὑπ' εὐθύνην του νὰ τιμωρήσῃ ὁ διευθυντὴς ἄνευ τύπων, ἢ νὰ διατάξῃ νὰ τοὺς τιμωρήσωσιν.

Ὅφειλει ὅμως πάντοτε ὁ εἰρημένος διευθυντὴς νὰ συντάξῃ πρωτόκολλον τοῦ συμβάντος καὶ ν' ἀποδείξῃ ἐνώπιον ναυτικοῦ συνεδρίου, καθ' ἃ ὀρίζουσιν αἱ διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ πρώτου τίτλου τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅτι ἐξ ἀνάγκης καταπειγούσης διαζόμενος μετεχειρίσθη τὴν ἰσχύν, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν παραχωρεῖ τὸ προκειμένον ἄρθρον.

35.

Οὐδεὶς τῶν ἀξιωματικῶν ἢ ἄλλος τις ἀξιωματικοῦ ἔχων χαρακτηρισμὸν, δύναται νὰ παραπεμφθῆ εἰς δίκην ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου ἄνευ ἀδείας Ἡμετέρας. Ὁφείδουσιν ὅμως οἱ δευδω-

ταί τῶν ναυστάθμων, οἱ ναύαρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῶν μοιρῶν καὶ πᾶς τις ἄλλος ἐν λιμένι ὑπάρχων ἀνώτερος ναυτικός ἀρχων, νὰ διατάττωσι νὰ συλλαμβάνωνται οἱ ἐπὶ ἐγκλήματι κατηγορούμενοι ἀξιωματικοί· εἰς καταπειγούσας μάλιστα περιστάσεις φροντίζουσι νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων· χρεωστοῦσι δὲ πάντοτε νὰ εἰδοποιῶσι περὶ πάντων τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὰς διαταγὰς μας.

36.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦναι ἀξιωματικός ἢ δὲν ἔχη ἀξιωματικῶν χαρακτηριστῆρα, τὸ πολεμικὸν συμβούλιον συγκαλεῖται παρὰ τοῦ ναύαρχου ἢ τοῦ μοιράρχου, εἰς δὲν ὑπάγεται ὁ κατηγορούμενος, ἢ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ἂν ὑπὲρ αὐτὸν διατελῇ τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ κατηγορούμενος υπηρετεῖ.

37.

Ἐάν ἡμέτερόν τι πλοῖον πλὴν μονῆρας, ἢ ἐάν εἰς τὸν στόλον ἢ τὴν μοῖραν δὲν ὑπάρχῃ ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν, ἔχόντων τὸν ἀνάγκαντα βαθμὸν, διὰ νὰ σχηματισθῇ πολεμικὸν συμβούλιον, ὁ διευθυντὴς διατάσσει νὰ συλλάβωσι καὶ κρατήσωσι τὸν κατηγορούμενον, συντάσσει δὲ ἔκθεσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας, συλλέγει τὰς πληροφορίες, καταλαμβάνει ὅλα τὰ πειστήρικα ἔγγραφα καὶ ἀποστέλλει τὰ πάντα μετὰ τοῦ κατηγορουμένου, διὰ τῆς πρώτης εὐκαιρίας, πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ πρὸς ἀρχοντά τινι τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν δυνάμεων, διὰ νὰ προβῇ ἡ ἀνάκρισις, ἐάν πρέπει, ὡς ἔπαται.

38.

Ἡ ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὰ πολεμικὰ συμβούλια ἐξουσία, τὴν ὁποῖαν δυνάμει τοῦ παρόντος ἡμῶν διατάγματος οἱ διευθυνταὶ τῶν ἡμετέρων ναυστάθμων ἔχουσι, παραχωρεῖται καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν ἡμετέρων ἀποικιῶν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν πολεμικῶν συμβουλίων.

39.

Τὸ πολεμικὸν συμβούλιον συνίσταται ἐξ ὀκτώ τοῦλάχιστον δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

Ἐάν πολεμικῶν συμβουλίων μέλος πρέπει νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νὰ ἦναι δὲ ναύαρχος ἢ εἰς ἕκ τῶν ἀρχαιοτέρων πλοιάρχων πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως.

40.

Τοῦ πολεμικῶν συμβουλίου τὰ μέλη διορίζονται παρὰ ἡμῶν, ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀξιωματικός ἢ ἐάν φέρῃ ἀξιωματικῶν χαρακτηριστῆρα. Ἐάν ὅμως ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦναι ἀξιωματικός, τὰ μέλη τοῦ πολεμικῶν συμβουλίου διορίζονται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στόλου τοῦ συγκαλοῦντος τὸ συμβούλιον.

41.

Εἰς πᾶν πολεμικὸν συμβούλιον διορίζεται εἰς εἰσηγητῆς, ὅσες ἐκπληροὶ συγχρόνως καὶ τοῦ ἡμετέρου ἐπιτρόπου τὰ χρέη. Πᾶς δὲ εἰσηγητὴς τοιοῦτος πρέπει νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ εἰσηγητὴς διορίζεται παρὰ ἡμῶν, ἐάν ἦναι ἀξιωματικός ὁ κατηγορούμενος· ἐάν τούναντιον ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦναι ἀξιωματικός, τὸν εἰσηγητὴν τότε διορίζει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ἢ ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου ὁ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 36 ἀρθροῦ συγκαλῶν τὸ συμβούλιον.

42.

Τοῦ γραφείως τὰ ἔργα ἐκτελεῖ γραφεὺς τις τοῦ ἐν τῷ νομῷ ὑπάρχοντος ναυτικοῦ δικαστηρίου· ἐν ἑλλείψει δὲ διορίζεται παρὰ τῷ πολεμικῷ συμβούλιῳ γραφεὺς τις ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου διαδικασία.

43.

Ἀφοῦ λάβῃ ὁ εἰσηγητὴς τὴν ἀγωγὴν, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας, καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ὑλικαὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀποδείξεις, συντάσσει τὴν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν. Ἐκαστος μάρτυς υπογράφει τὴν ἐξομολόγησίν του· ἂν δὲ ἀγνοῇ νὰ υπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὴν ἔκθεσιν.

* Αν οι μάρτυρες ἀρνῶνται τὴν μαρτυρίαν των, ἢ τὴν προσωπογραφὴν των εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐξομολογήσεως, ὁ εἰσηγητὴς προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου.

44.

Διὰ τὴν ἀνάκρισιν καθὼς καὶ διὰ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ὁ εἰσηγητὴς συμπεριλαμβάνει ὡς βοηθὸν τὸν γραφεῖα.

Ὁ γραφεὺς συντάσσει τὴν ἔκθεσιν πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως.

45.

Ἄφοῦ ὁ εἰσηγητὴς βεβαιωθῆ, περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν περιστάσεων αὐτοῦ καὶ ἐξετάσῃ τοὺς μάρτυρας, ἀνακρίνει μετὰ ταῦτα τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, περὶ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς διαμονῆς του καὶ περὶ τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος δι' ἃ κατηγορεῖται. * Αν δὲ ὑπάρχωσιν ὑλικαὶ τῆς ἀνακριτέας πράξεως ἀπδείξεις, τὰς παρουσιάζει πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν τὰς ἀναγνωρίσῃ.

46.

* Ἐὰν πολλοὶ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα κατηγοροῦνται, ἀνακρίνεται ἕκαστος αὐτῶν κατ' ἰδίαν.

47.

Περαιωθεὶς τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐγκαλουμένου, ἀναγινώσκειται εἰς ἐπίκουρον αὐτοῦ ἢ ἐξομολογητὴς του καὶ ἐρωτᾶται ἂν ἐγράφησαν πιστῶς καὶ ἀκριβῶς αἱ ἀποκρίσεις του, ἂν ἦναι ἀληθεῖς καὶ ἂν ἐπιμένῃ εἰς αὐτάς.

* Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του, προσωπογράφει τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν. * Ἐὰν δὲ δὲν θέλῃ ἢ δὲν δύναται νὰ τὴν προσωπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεῖα εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἥτις τότε κλείεται διὰ τῆς προσωπογραφῆς τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραφεῖως. Κοινοποιοῦνται προσέτι εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅλαι τῶν ἀνακρίσεων αἱ ἐκθέσεις.

48.

Αἱ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα πολλῶν ἐγκαλουμένων ἐξομολογήσεις, ἀναγράφονται κατὰ συνέχειαν ἢ μία τῆς ἄλλης.

κατόπιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν διαχωρίζονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ μόνων τῶν ὑπογραφῶν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραφεῖως.

49.

Ἀποπερατωθεὶς τῆς ἀνακρίσεως, εἰδοποιεῖται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁ κατηγορούμενος διὰ νὰ ἐκλέξῃ συνήγορον.

Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐκλέξῃ ὡς συνήγορόν του πάσης τάξεως πολίτην ἐν τῷ τόπῳ παρόντα. * Αν δὲ αὐτὸς ἀναφέρῃ ὅτι δὲν εὔρε συνήγορον, ὁ εἰσηγητὴς τότε διορίζει ἓνα ἐξ ἐπαγγέλματος.

50.

Ὁ συνήγορος δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει ν' ἀναβάλῃ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου τὴν συγκάλεσιν.

51.

Κοινοποιοῦνται εἰς τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου δια ἐν γένει τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν ὑπὲρ καὶ κατὰ ἔγγραφα.

52.

Ὁ εἰσηγητὴς πληροφορεῖ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τῆς ἀνακρίσεως τὸν ναύαρχον τὸν διοικοῦντα τὸν στόλον, τὴν μοῖραν ἢ τὴν συμμορίαν τῶν πλοίων, ἢ τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυσταθμοῦ τὸν διατάξαντα τοῦ συμβουλίου τὴν συγκάλεσιν.

Τὸ πολεμικὸν συμβούλιον συγκαλεῖται πάραυτα.

53.

Οἱ συνιστῶντες τὸ πολεμικὸν συμβούλιον δικασταὶ συνέρχονται, ἐν σολῇ μεγάλῃ, εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς ὑπὸ τοῦ προέδρου προδιορισθεῖσαν ὥραν.

54.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν πολεμικῶν συμβουλίων γίνονται δημοσίᾳ, τῶν ἀκροατῶν ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν.

Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ πολεμικὸν συμβούλιον ἀκροαταὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν ὅπλα ἢ βάρβδους, παρίστανται δὲ ἐν σιγῇ καὶ ἀσκεπεῖς. * Αν δὲ τις τούτων παρεκτραπῇ καὶ δὲν ἀποδώσῃ τὸ πρὸς τὸ συμβούλιον ἀφειλόμενον σέβας, ὁ πρόεδρος

δύναται τότε να τον τιμωρήσει, καταδικάζων αυτόν κατά τας περιστάσεις του εγκλήματός του εις φυλακήν επί δεκαπέντε το πολύ ημέρας.

55.

Συνελθόντος του συμβουλίου, ο πρόεδρος διατάσσει να φέρωσι και επιθέσωσιν ενώπιόν του επί της τραπέζης εν του νόμου αντίτυπον. Απαιτείται δε να γένη μνεία τούτου του απαραίτητου τύπου εις τα πρακτικά των συνεδριάσεων. Μετά ταύτα ο πρόεδρος παραγγέλλει ν' αναγνωσθώσιν δια τα περι την ανάκρισιν υπέρ και κατά του κατηγορουμένου έγγραφα.

56.

Αναγνωσθέντων των εγγράφων τούτων, ο πρόεδρος διατάσσει να προσαχθῆ ὁ κατηγορούμενος ενώπιον του συμβουλίου.

Ὁ κατηγορούμενος παρίσταται ενώπιον των δικαστῶν του ελεύθερος και άνευ δεσμῶν, συνοδεύεται δε ὑπό του συνηγούρου του. Η συνοδεία του ὑποδίκου μένει ἐκτός του τόπου των συνεδριάσεων του συμβουλίου, ἢ εἰσέρχεται ἐντός, ἂν ὁ πρόεδρος χορηγήσῃ τὴν περί τούτου ἄδειαν.

57.

Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον, οὗτος δε ἀποκρίνεται ἢ ἀμέσως αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ ἐμέσως διὰ του συνηγούρου του. Ἐξαιροῦνται μόνον τὰ ζητήματα, δι' ἃ ἐρωτᾶται και παραγγέλλεται ὁ κατηγορούμενος ν' ἀποκριθῆ μόνος αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Τὰ μέλη του πολεμικοῦ συμβουλίου δύναται ν' ἀποτείνωσι πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἐρωτήσεις.

58.

Ἄν ἰδιώτης τις κατήγορος παρουσιασθῆ εἰς τὸ συμβούλιον, εἰσέρχεται ἐντός αὐτοῦ και λαμβάνει ἀκρόασιν· δύναται δε να ἐπιφέρῃ τὰ παρατηρήσεις του, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ ὁ κατηγορούμενος αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ διὰ του συνηγούρου του.

59.

Οἱ μάρτυρες κατὰ σειράν καλούμενοι εἰσέρχονται εἰς τὸ συμβούλιον· ἕκαστος δ' αὐτῶν χαρακτηρίζεται διὰ του ὀνόματος και του ἐπωνύμου του, διὰ τῆς ἡλικίας του και του ἐπαγγέλματός του, διὰ του τόπου τῆς γεννήσεως και τῆς διαμονῆς του.

Ὁ πρόεδρος μετὰ ταῦτα διατάσσει τοὺς μάρτυρας να ὀρκισθῶσιν ὅτι θέλωσιν ὁμολογήσει τὴν ἀλήθειαν· αὐτοὶ δε ὀρκίζονται ἀνατείνοντας τὴν χεῖρα και λέγοντες ὁμύω.

60.

Οἱ κατηγορούμενοι και οἱ συνηγόροι των εἶναι ἐλεύθεροι ὅχι μόνον να προτείνωσι τὰ αἴτια τῆς ἐξαίρεσεως, ὅσα τυχόν κατὰ των μαρτύρων ἔχουσιν, ἀλλὰ δύναται προσέτι να ἐπιφέρωσιν ἐπὶ των μαρτυριῶν αὐτῶν ὅσας νομίζουσιν ἀναγκαίας και ἐπιτηδεῖας παρατηρήσεις. Πρὸς διασάφησιν δε των συμβάντων ἐπιτρέπεται πρὸς τούτους εἰς τοὺς κατηγορουμένους και τοὺς συνηγούρους των, να ἐρωτήσωσι διὰ του προέδρου τοὺς μάρτυρας, οἵτινες ὀφείλουσι ν' ἀπαντήσωσιν, ἂν ὁ πρόεδρος νομίση πρέπον και σκόπιμον να τοὺς ἐρωτήσῃ.

61.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς και οἱ δικασταὶ ἀλληλοδιαδόχως δύναται να ζητήσωσι παρὰ του μάρτυρος ὅσας νομίζουσιν ἀναγκαίας διασαφίσεις τῆς μαρτυρίας του.

62.

Ἀφοῦ εἰς μίαν μόνην ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς πολλὰς του συμβουλίου συνεδριάσεις, ἐξετασθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλοι οἱ μάρτυρες, ὁ εἰσηγητὴς χαρακτηρίζει τὴν ἀξίαν και τὴν βαρύτητα τῆς ἀγωγῆς διὰ των πορισμάτων, τὰ ὁποία ἐκ των διαφύρων μαρτυριῶν ἐξάγει. Συμπεραίνων δε μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἀπαιτεῖ να κηρυχθῆ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος, ἂν ἦναι τοιοῦτος, και να καταδικασθῆ εἰς τὴν διὰ τὸ ἐγκλήμα του ὀριζομένην ὑπὸ του νόμου ποινήν.

63.

Ὁ κατηγορούμενος ἢ οἱ κατηγορούμενοι, ἀφ' ἑαυτῶν ἢ δὲ των συνηγούρων των, δύναται να προτείνωσι πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς ἰδίαν αὐτῶν δικαιολογίαν και ὑπεράσπισιν, ἢ πρὸς ἐλάφρυνσιν του εγκλήματός των. Εἶναι δε ἐλεύθερος ὁ εἰσηγητὴς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς συνηγούρους των ὑποδίκων, και οὗτοι πάλιν δύναται να ὁμιλήσωσιν ἐκ νέου, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται περαιτέρω ἀνάπτυξις· ποτὲ δε δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀγορεύσῃ τις διὰ ἐπὶ τὸ αὐτό.

64.

Ὁ κατηγορούμενος ἢ οἱ κατηγορούμενοι δύνανται νὰ παρ-
στήσωσι μάρτυρας παρόντας ἐν τῷ τόπῳ, εἴτε πρὸς ὑποστήριξιν
τῆς παρ' αὐτῶν προταθείσης ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων τῆς
κατηγορίας, εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν γεγονότων, ἅτινα τείνουσι
πρὸς δικαιολογίαν τῶν.

65.

Οἱ αὐτοὶ τύποι τηροῦνται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ
ἀκρόασιν τῶν ὑπὸ τῶν ὑποδικῶν προτεινομένων μαρτύρων, καὶ
ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀκρόασιν τῶν μαρτύρων τοῦ ἰδιώτου
κατηγοροῦ.

66.

Ἄφου τηρηθῶσιν ἅπαντα αἱ ἀνωικημέναι διατάξεις, ὁ πρό-
εδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον ἂν ἔτι ἔχῃ ν' ἀναφέρῃ τι ὑπὲρ
ἑαυτοῦ, τὴν αὐτὴν δὲ ἐρώτησιν ἀποτείνει καὶ πρὸς τὸν συνή-
γορον τοῦ κατηγορουμένου. Μετὰ τὴν ἀκρόασιν τούτων ὁ πρό-
εδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἂν σκοπεύωσι νὰ ἐξετά-
σωσί τι. Ἐάν δὲ τὰ μέλη διὰ πλειονοψηφίας ἀποφανθῶσιν ὅτι
ἐξετάσθῃ ἀρκούντως ἡ ὑπόθεσις, ὁ πρόεδρος τότε διατάσσει ν'
ἀπομακρυνθῇ ὁ συνήγορος καὶ παραγγέλλει νὰ παραπεμφθῇ ὁ
κατηγορούμενος εἰς τὴν φυλακὴν.

67.

Μετὰ ταῦτα τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ψήφισαν ἀνευ
ἀναβολῆς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Ὁ πρόεδρος, ἀρχόμενος ἀπὸ
τοῦ κατωτέρου τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ, συλλέγει τὰς ψήφους,
αὐτὸς δὲ ἔσχατος ἀποφαίνεται.

68.

Ὁ ψήφισμα ἀποκαλύπτει τὴν κεφαλὴν τοῦ καὶ ἐκφώνει
μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ὅτι θεωρῶν τὸν κατηγορούμενον ἐνοχλοῦ τοῦ
θεῖνα ἐγκλήματος, τὸν καταδικάζει εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ νόμου
δριζομένην θεῖνα ποινήν ἢ ὅτι κρίνων τὸν κατηγορούμενον
ἄθῶον τὸν ἀπολύει.

69.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειονῶν. Τυχού-
σης δὲ διχοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ὑπὲρ τοῦ ὑποδίκου γνώμη.

Ἐκαστος τῶν δικαστῶν ψήφισμα ἀναγράφει τὴν κρίσιν τοῦ
εἰς τὴν ἐκθεσιν καὶ τὴν ὑπογράφει.

70.

Διαγνωθείσης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὴν
σύνταξιν αὐτῆς, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἀποστέλλεται εἰς τὸν
ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα. Τὴν ἀπόφασιν ὑπογράφουσι
ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ δικασταί, καὶ τοὶ ἔχοντες γνώμην ἐναντίαν
τῆς ὑπερισχύουσας.

71.

Ἄφου οἱ δικασταὶ ὑπογράψωσι τὴν ἀπόφασιν, ἀναπεταίνου-
νται αἱ πύλαι τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰσέρχονται οἱ ἀκροαταί, εἰς
ἐπίκοον τῶν ὁποίων ὁ πρόεδρος τὴν ἀπαγγέλλει.

72.

Ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὸν
εἰσηγητὴν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως αὐτῆς.

73.

Μετὰ ταῦτα μεταβαίνει πάραυτα ὁ γραφεὺς εἰς τὴν φυλακὴν
καὶ ἀναγιγνώσκει πρὸς τοὺς ὑποδίκους τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδοθει-
σαν ἀπόφασιν. Τῆς ἀναγιγνώσεως ταύτης ἡ ἐκθεσις προσγράφεται
ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ μόνου τοῦ γραφεύς.

74.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν πολεμικῶν συμβουλίων ἐκτελοῦνται ἐντὸς
24 ὥρῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐξεδόθῃ παρ' ἡμῶν ἐναντίᾳ ταύτης
εἰδικὴ τις διαταγή. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως παρίστα-
ται καὶ ἐπιτηρεῖ ὁ γραφεὺς, συντάσσει δὲ περὶ τούτου ἐκθεσιν
τὴν ὁποίαν προσγράφει ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν.

75.

Δύνανται μὲν ὅλα ταῦτα ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφά-
σεων, αἵτινες συναπάγουσι τὸν πολιτικὸν ἢ τὸν φυσικὸν τῶν κα-
τακριθέντων θάνατον, ὡσάκις οἱ δυνάμει τῶν ἡμετέρων ἀποικ-
ικῶν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, οἱ ἐν θα-
λάσῃ πλέοντες καὶ οἱ εἰς ξένον τόπον ἢ εἰς τὰς ἀποικίας δια-
τρίθοντες, κρίνωσι τοῦτο πρέπον. Συγγρόνως ὅμως παραγγέλ-
λονται οἱ εἰρημένοι ἀξιωματικοὶ νὰ μὴ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ πρὸς
αὐτοὺς χορηγομένου τούτου προνομίου, παρ' εἰς τὰς περιπτώσεις
ἐκείνας, καθ' ἃς οἱ κατακριθέντες λογίζονται ἄξιοι τῆς μακρο-
θυμίας ἡμῶν. Ὁφείλουσι δὲ πάντοτε οἱ ἀνάβλλοντες τὴν ἐκτέ-

λέσιν τῆς ἀποφάσεως νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν Γραμματέα, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰς διαταγὰς Μας.

76.

Τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ κακουργήματα τὰ κατὰ ἰδιωτῶν
παρ' ἀξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν πρασσόμενα, ὑπάγον-
ται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν τοῦ τόπου δικαστηρίων,
τὰ δὲ πολεμικὰ συμβούλια ἐπιλαμβάνονται μόνον τῶν περὶ τὴν
ὑπηρεσίαν ναυτικῶν ἐγκλημάτων καὶ τῶν μεταξύ τῶν ἀξιωμα-
τικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν πρασσομένων. Καὶ εἰς ταύτην ἔτε-
την τελευταίαν περίπτωση, ἂν ἐκ τῶν ἐνόχων τινὲς ἐφυλακίσθη-
σαν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν τακτικῶν τοῦ τόπου δικαστηρίων,
ἀπαγορεύομεν τοὺς διευθυντὰς τῶν Ἡμετέρων ναυστάθμων καὶ
τοὺς ἀρχηγούς τῶν ναυτικῶν Ἡμῶν δυνάμεων νὰ τοὺς ἀπολύ-
σωσι τῆς φυλακῆς ἢ νὰ διενεργήσωσι τὴν διεκφυλάκισίν των.
Δύνανται ὅμως νὰ τοὺς ζητήσωσι παρὰ τῆς δικαστικῆς τοῦ
τόπου ἀρχῆς, καὶ ἂν αὕτη ἀρνηθῇ τὴν ἀπόδοσίν των, ἀναφέροντα
ποτέ περὶ τούτου εἰς Ἡμᾶς.

77.

Πᾶσα διάταξις ταύτης ἐναντία καταλύεται.

78.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Ἀποικιῶν Γραμμα-
τεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ἡμῶν δια-
τάγματος.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ.

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΔΟΥΣΗΣ

1816.

(Μετάφρασις ἐκ τῆς Ναυτικῆς Γαλλίας, ἐφημερίδος Γαλλικῆς)

Ἐὰν καταχωρίζωμεν μεγαλοφρόνως εἰς τὸ ναυτικόν μας σύγ-
γραμμα ὅσας ἡμέρας νίκαι λαμπραὶ κατέστησαν ἐνδόξους, καθ' ἃς
ἢ ἀπὸ τῆς γενέσεώς της περικλεῆς ἡμῶν ἐθνικῆ σημαία ἀναπεπε-
τασμένη κατέπεσεν ἐκ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν, καὶ καταπεσοῦσα
κατεπορφυράθη ὑπὸ τοῦ αἵματος τῶν ὑπὲρ αὐτῆς πεσόντων

ἀειτήτων ὑπερασπιστῶν· εἴαν τὸ σύγγραμμα ἡμῶν ἔχῃ ἱκανὰς
δι' ὄλους τοὺς θριάμβους, δι' ὄλας τὰς θαυμαστάς ναυμαχίας τοῦ
Γαλλικοῦ ναυτικοῦ σελίδας, ἔχει ὅμως καὶ θρήνους δι' ὄλας τὰς
συμφοράς του, καὶ σελίδας ἀποφράδας διὰ τὰς δυστυχίας ὅσαι
συνέβησαν ἀλλεῖς ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης τῶν ὠκεανῶν σιωπῆς,
ἢ ἐπὶ ἐχθρικῶν, ἀγνώστων καὶ ἀξένων αἰγιαλῶν. Τίνος δὲ εὐγλώτ-
του κλάμος θέλει συντάξει τὸ μεγαλοπρεπὲς ποίημα τοῦ βίου
τῶν ναυτικῶν, ὅταν οὐθεὶ πρὸς οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰ στοιχεῖα
αὐτὰ ὀρεῖλοντες καὶ μάχωνται, τ' ἀντοῦ θαυμάζουσι μὲ θεῖαν τινα
περίνοιαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων γενναιότητα, ὑποκύπτοντες ἐνίοτε
μετὰ μύριας ταλαιπωρίας, τῶν ὁπίων καὶ μίαν μόνην ἤθελεν
ἀντιρρόπήσει σύμπασάν τῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ
ἀνθρώπου τὴν σύρροτίν; Διότι ἄλλοτε μὲν τοὺς καταναλίσκει ὁ
ἐμπρησμός, περιέλισσιν αὐτοὺς μὲ ἀδιάρρηκτον φλογῶν περι-
βλημα· ἄλλοτε τοὺς ἐκπολιορκεῖ τὸ ὕδωρ, ὑπάνυψόμενον ἀνε-
ξότως καὶ καταπίνον τὸ πλοῖον αὐτάνδρον· ἄλλοτε πάλιν ὁ
λιμός ἐπισκῆπτει κατὰ τῆς ἐποχομένης ταύτης οἰκίας, καὶ μὲ
βαθμολογικὴν ἀλλ' ἀνίλων βραδυπορίαν ἐμβάλλει τοὺς ὠχρίων-
τας θαλασσοπόρους εἰς ὠμοτάτην παραφροσύνην, πρόδρομον
ἐποδύνου θανάτου. Ἄλλοτε τέλος ὄρη παγετοῦ συγκλονούμενα
συνεγγίζονται, καὶ συγκλειόμενα καθείργουσιν εἰς κατάψυχρον
καὶ πενθηρὰν εἰρκτὴν τὸ μεγαλοπρεπὲς πλοῖον, τὸ ὅποιον καὶ
τότε ἀκόμη ἠροτρία ὡς νικητῆς τὰς νέας θαλάσσης, τῶν ὁπίων
τὴν ἀνακάλυψιν ἐνόμιζε προωρισμένην εἰς ταύτην του τὴν τολ-
μηρὰν ἐκπλοίαν.

Μὴ δὲν ἀρμόζῃ ἀδαμάντινος καρδία εἰς ταῦτα τῆς θαλάσσης
τὰ τέκνα, τοὺς ἀτρομήτους ἀθλητὰς, τοὺς ἀδιακόπως κινδυ-
νεύοντας τὸν βίον των κατὰ τῶν τρικυμιῶν, ἢ καὶ κατ' αὐτῶν
τῶν σκοπέλων, τῶν ὑφάλων καὶ ἐπιβούλων ἐνεδρευτῶν; Οἱ
• τοιοῦτοι τῆς Ἀμφιτρίτης διασῶνται ἀναδέχονται αἰματάπαστον
πάλιν, ἔχοντες τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀνδρίαν ἀναγκαῖα καὶ πρό-
χειρα πλεονεκτήματα. Τὰ πάντα κίνδυνος δι' αὐτοὺς, τὰ πάντα
αὐτοὺς ἀπειλοῦσιν, οἱ ἀνεμοὶ, αἱ ἀκταὶ, αἱ σύρτεις καὶ αὐτὴ ἡ
ννεμία, οὗσα συχνάκις μὲν πρόδρομός τρικυμίας, ἐνίοτε δὲ
ἀποδαίνουσα καὶ τῆς τρικυμίας φοβερωτέρα.

Ἐάν δὲ καθ' ἦν ἐποχὴν ἡ ναυτιλία διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς, ἤθελε δικαίως νομισθῆ παιδιὰ πρὸς τὰς μεγαλεπιβόλους τοῦ αἰώνος μας θαλασσοπορίας, ὁ Ωράτιος ἀπεφάνθη μὲ τὴν διορατικὴν τῆς ποιητικῆς του ἐκλήξιν

Illi robur et aes triplex
circa pectus erat
δρῦνον περιστήθιον
τριπλοῦν χαλκοχιτῶνα
ἐφόρει

δὲν ἤθελεν ἄρα σήμερον ὁ θεῖος οὗτος ποιητὴς ὀλόκληρον ποιήσει ποίημα ὑπὲρ τούτων τῶν θαλασσοκαρδίων ἀνδρῶν, οἵτινες κατορθώνουσι τοσαῦτα, ἀναδεχόμενοι τόσον σκληρὰς καὶ τόσον ἐπικινδύνους τύχας καὶ μάχας;

Ἡ τῶν ναυαγίων ἱστορία, βίβλος αἰώνιος μὲ πλήρεις ἦδη τοῦ παρελθόντος καὶ ἀγράφου διὰ τὸ μέλλον σελίδας, περιέχει ὀλίγα δράματα τοσοῦτον καταναυκτικὰ καὶ τοσοῦτον στυγερά, ὅποιον ὑπῆρξε τὸ ναυάγιον τῆς φρεγάτας Μεδούσης. Παρατρέφω γὰρ τῷ ὄντι ἐπεισόδιον ἐπάξιον τοῦ σκότους, τοῦ περικαλύπτοντος συχνάκις πολλὰς ἀποτροπαίους πράξεις, τῶν ὁποίων πείραν μὲν λαμβάνουσι αὐτὰ μόνα τὰ ἐλκενιάτων θύματα, μάρτυς δὲ αὐτόπτης εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ὕδατα.

Ἄλλ' ἄρα γε νὰ τὸ διακηρύξωμεν! Εὐρέθη, καὶ εὐρέθη καὶ τις ἀξιωματικὸς Γάλλος, διευθυντὴς, ναύτης, τῶν καθηκόντων του παραβάτης, χαῦνος, δειλὸς, φιλόψυχος, θελοκάκος καὶ ἀπάνθρωπος. Τὸ παράδειγμα του εἶναι μοναδικόν, ἀλλὰ καὶ ἀνήκουστον· οὐδέποτε δὲ ἠθέλαμεν δημοσιεύσει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις καὶ ὑπὸ δικαστηρίου ἠτιμώθη καὶ συμπάσης τῆς Γαλλικῆς φυλῆς τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀποστροφὴν εἰς ἑαυτὸν ἐπέσυρεν· ἀφαιρεθεὶς μάλιστα τὸν βαθμὸν του δι' ἀνδρικῆς ἀποφάσεως, καὶ διακηρυχθεὶς ἀνάξιος τῆς ναυτικῆς τῶν Γάλλων ὑπηρεσίας, ἐξέπνευσε δίκαιον τῶν ἐλέγχων τῆς συνειδήσεώς του θῦμα. Ἄλλ' ἡ ἱστορία εἶναι ἀμείλικτος καὶ ἀδυσώπητος· καὶ ἐάν στέφῃ μὲ κλάδους δάφνης τοὺς μεγαθύμους, καταράται ὅμως καὶ τοὺς φιλοψύχους, ὡς ἦδη ἐξιστοροῦσα τὸ ναυάγιον τῆς Μεδούσης κατεστηλίτευσε τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς Duroiy de Chaupey τὸ ἐπονείδιστον ὄνομα, εἰς τὸν ὅποιον πρέπει δικαίως

ν' ἀποδοθῶσιν ὅσα δυστυχήματα παρήγαγον καὶ συνώδευσαν τῆς φρεγάτας τὸν ὄλεθρον. Καθότι ἐάν συνηθίνετο τῆς ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ βαθμοῦ του, ἐάν διακινδυνεύον τὴν ζωὴν τοῦ ἐξεπλήρου τὰ χρέη του, ἤθελε διὰ τοῦ παραδείγματός του ἐπισύρει τὸ σέβας καὶ καταναγκάσει τοὺς πάντας εἰς πειθαρχίαν, τὴν μόνην δυνατὴν νὰ σώσῃ τοὺς ναυαγισάντας. Ἄλλ' ὅταν τὸ παράδειγμα τῆς δειλίας, τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς λήθης πάσης ὑποχρεώσεως καὶ φιλανθρωπίας πηγάζῃ ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ, τί πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θέλουσι πράξει ὅσοι, ἐξαρτώμενοι ἀπ' αὐτοῦ, τὸν ἐλπίουσι νὰ τοὺς ἐγκαταλείπῃ ἐν καιρῷ κινδύνου; Ἡ ἐξαχρείωσις των εἶναι ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ κατὰ τούτου τὸ παράδειγμα παρέδωκεν τὸν νόμον, παρεγνώρισαν τὸ καθῆκον καὶ ἐκόφυσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς φιλανθρωπίας. Ἄλλ' ἄς τὸ ἐμφανήσωμεν θαρρόντως, καθότι ἐκ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς δὲν ἐξηλείθη ὀλοτελῶς, ἀλλὰ διετηρήθη καὶ τις τιμὴ. Εὐρέθησαν καὶ ἄνδρες ἐκπληρώσαντες μέχρι τέλους τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα· εὐρέθη μικρά τις ἀνθρώπων ὁμάς, οἵτινες καὶ δι' ἑαυτοὺς ἐδειχθησαν καρτερικοὶ καὶ διὰ τοὺς ἐταίρους των γενναῖοι, ἐν τῷ μέσῳ τῶν συριγμῶν τῆς τρικυμίας, τοῦ φρικαλέου λιμοῦ καὶ τῶν ὀλολυγμῶν τῆς στάσεως. Καθότι ὅλα τὰ δεινὰ παρεξάθησαν εἰς αὐτὴν τὴν σκηνὴν τῆς θλίψεως· πᾶσα ἰδέα ἀθιμονίας, πᾶσα ὀδύνη, ἡ ἀπώλεια πάσης ἐλπίδος, ἡ ἀγωνία καὶ ὁ θάνατος ἐχαρακτηρίσθησαν μὲ τρομακτικωτάτας περιπετείας.

Ἄλλ' ἂν καὶ γνωρίζωμεν ὅτι τοῦ ναυαγίου ταύτου ἡ ἱστορία κατέστῃ πασίγνωστος εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐνομίσαμεν ὅμως δίκαιον νὰ τὴν καταχωρίσωμεν ἐνταῦθα, ὅχι μόνον διὰ νὰ δώσωμεν ἐντελῶς ἀληθεῖς λεπτομερείας, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ δυσυχὲς τοῦτα συμβῆν κατελύπησε καὶ κατετάραξε πάντας.

Τὴν 17 τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1816 ἔτους ἡ Μεδούσα ἀπέπλεεν ἀπὸ τοῦ Αἰχ εἰς τὴν Ἀφρικὴν μὲ τρία ἕτερα ἔθνη πλοία, διὰ νὰ ἀναλάβωσι τὴν κυριότητα τῶν εἰς τὰς δυσμικὰς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς ἀποικιῶν, ἀπὸ τοῦ Αὐεκοῦ ἀκρωτηρίου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Γαμβία, κατὰ τι ἄρθρον τῆς συνθήκης τοῦ 1815. Ἐφερε δὲ ἡ φρεγάτα εἰς Σαιντλουῖον τοῦ Σενεγάλ τὸν νέον Διοικητὴν, ἔχουσα καὶ ἑτέρους τετρακοσίους ἀνθρώπους, ναύτας, ἐπιβάτας ἢ πεζοὺς στρατιώτας.

Μετὰ δεκαπενθήμερον εὐπλοῖαν ὑπερβαλοῦσα τὸν ἰσημερινόν, ἢ φρεγάτα, κατέστη κατὰ τὴν συνήθειαν θέατρον τῆς εὐτραπέλου τελετῆς τοῦ βαπτίσματος, τελετῆς συνειθιζομένης ἀείποτε εἰς παρομοίαις περιπτώσεσιν μετὰ γενικῆς εὐθυμίας καὶ χαρᾶς συμπαντος τοῦ ταριχοφαγούντος καὶ ἐν ἱματισμῷ περιπίπτω προπίνοντος πληρώματος. Καθότι ὁ ναύτης συμμεταφερόμενος ἐπὶ πᾶσαν στιγμὴν, εἶναι ἐνεργὸς εἰς τὰς μάχας, δραστήριος εἰς τὴν ἐργασίαν, ἔτοιμος εἰς τὴν εὐθυμίαν, σῶμα καὶ ψυχὴ εἰς τὰ πάντα, ἐπιλήσιμων τοῦ παρελθόντος, ἄρροντις τοῦ ἐπερχομένου· οὕτω πως διῆγε καὶ τῆς Μεδούσης τὸ πλήρωμα. Ἡ θάλασσα περιέχλυζεν ἐρασιμῶς, ὁ ἀνεμὸς ἔπνεεν εὐχερῆς, καὶ ὁ οἶνος ἐπέστεφεν ἀφθονοῦς τοὺς κρατῆρας, τὴν δὲ ἄτεχον τῶν ἐνεργητικῶν ἀσμάτων ἀρμονίαν ἐποίκιλλε περιοδικῆς ἐκβακχεύσεως κυανθισμός. Ἀλλ' αἰφνης οἱ ἀγαλλόμενοι παγόνουν, ἀκατανόητος δὲ ψυχρότης κατακυριεύει τὴν εὐθυμοῦσαν ταύτην πανήγυριν, καὶ ἀδιάκριτος ψιθυρισμὸς διχδέχεται τὴν κοινὴν εὐφροσύνην. Ἐν ἀκαρπῆ συμμορίᾳ διάφοροι σινιστῶνται, καὶ μὲ ἀδημονίαν ἐρωτᾷ ὁ εἰς τὸν ἕτερον, χωρὶς οὗτος νὰ δυνηθῆ νὰ εἴτῃ τί συμβαίνει. Ἀλλ' ὡς νὰ διαπερῶνται καὶ οἱ τετρακόσιοι ὑπὸ τινος ἠλεκτρικοῦ ῥίγους, συσσωρεύονται συνθλιβόμενοι ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἰστοῦ πρὸς τὴν πῶραν, καὶ οἱ δεισιδαιμονέστεροι ἀνερωτῶσι τὴν ὄραν ἴσως μαντεύσωσιν ὁποῖον πνεῦμα ἢ δαιμόνιον ἐπέπεσε κατὰ τοῦ πλοίου καὶ κτεσεκίασεν αὐτὸ μὲ τὰς μαγευτικὰς πτέρυγας του. Ἄρχεται ἐν τούτοις νὰ διακούεται τις ψιθυρισμὸς, ὅτι ὁ διευθυντὴς κατὰ τὴν ἐκβακχεύσαν αὐτὸν τελετὴν, εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἀξιοματικῶν ὅτι ἕτεροπλανῶνται, κατεφρόνησε τὴν συμβουλὴν του· ὅτι τῶρα δὲν ὠφελεῖ τίποτε· ἢ Μεδούσα εἰσώκειλεν εἰς τὸν Σαιγκυπριανὸν λιμένα. . . Πανταχοῦ εἶναι ὑφαλον· βλέπουσι μάλιστα ὅτι πλέουν ὑπεράνω τῆς Ἀργουίνης σύρτιδος. . . . Οἱ ἀξιοματικοὶ συσκέπτονται . . . ἢ φρεγάτα πληρωθεῖσα συγῆς ἀπέβη τῆς φοικῆς καταγῶγιον . . . μικρὸν ἴσως καὶ θέλει συγκρούσει . . . καὶ ἰδοὺ συγκρούει. Ἡ πρώτη τῆς τροπιῶς κρούσις ἐκλόνησεν ὀλόκληρον τὸ εἰσέτι ταχυναυτοῦν πλοῖον· αἰφνης δὲ σύγχρονος ἐκραγεῖς κοπετὸς τετρακοσίων φομάτων διέκοψε τὴν σκυθρωπάζουσαν σιωπὴν. Δευτέρα κρούσις

διανοίγει πλατυτέραν πληγὴν. . . . Ἐξ ἐτέρας δὲ τρίτης διανοίγει ὀλοτελῶς τὰς πλευράς ἢ φρεγάτα καὶ γάνεται.

Τὴν προτέραν ἐν τούτοις συγκίνησιν τῆς ἐκπλήξεως διεδεχθη ἀνένδοτος ζέσις, καὶ ἅπαντες ἔσπευσαν ὁμοθυμαδὸν νὰ διασώσωσι τὴν ταλαίπωρον Μεδούσαν, ἥτις ὑπεθυβίζετο ὡς ἡμίβροπος πύργος. Οἱ ἴστοι αὐτῆς ἦσαν τεθραυσμένοι, αἱ δὲ κεραῖαι διεσκορπισμένοι καὶ τὰ σχοινία ἀνάμικτα καὶ συγκεχυμένα. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν συγκεχυμένοι ὡς τὰ σκεῦη. Ὑπῆρχον καὶ βραχιόνες εἰς ἐκτέλεσιν τῶν τῆς διασώσεως ἐργασιῶν, ἀλλὰ ποῦ κεφαλῆς; Ὁ διευθυντὴς, ὡς ἐμβρόντητος ἐκ τοῦ σὺμβάντος, τοῦ ὁποῖου ἦτο καὶ ὑπεύθυνος, ἠγνόει τί ἔπρεπε καὶ δὲν ἐγνώριζε τί ἤθελε νὰ πράξῃ. Ἀπέβη τέλος σχεδὸν μαριακὸς, καὶ ὅμως διέτασεν ἀκόμη. Ἀλλ' αἱ μυρία αὐτοῦ διαταγαί, ἀντιβαίνουσαι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην, ἐπνύζανον τὴν σύγχυσιν. Κατηνάλωσαν οὕτω δύο ὀλοκλήρους ἡμέρας εἰς ματαιὰς ἀποπείρας, ἀφοῦ δὲ τὰ κύματα ἐξωγκώθησαν καὶ ὁ ἀνεμὸς ἔπνευσεν ἐναντίας, κατηναγκάσθησαν ν' ἀπελπισθῶσιν ἀπὸ τοῦ ν' ἀνασπάσωσι τὴν ἤδη εἰς τὸν βράχον καὶ τὴν ἄμμον καταχωμένην φρεγάταν. Τότε ὡς ἐκ ταυτομάτου καὶ ὡς ἐπήρχετο ἀχειραγῶγητοι καὶ ἀνάμικτοι ἐβρίπτοντο εἰς τὰς λέμβους καὶ τὴν σχεδίαν, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς συνέπηζαν. Ἐκ τῶν λέμβων ἢ μὲν μεγάλη ἐχώρησε τριάκοντα πέντε, ἢ δὲ μεγαλητέρα τσσαξακονταδύο, ἢ δὲ τοῦ διευθυντοῦ εἰκοσιοκτῶ, καὶ τις ἐτέρα εἰκοσιπέντε· ὀγδοηκονταοκτῶ ἢ δικωπία, καὶ ὁ κέλης δεκαπέντε, ἢ δὲ σχεδία ἑκατοντεσσαρακονταοκτῶ καὶ μίαν γυναῖκα, συσσωρευμένους ἀτάκτως καὶ ὡς ἡ περίστασις ἐσυγγώρει. Ὁ διευθυντὴς ἐπεβιβάσθη μετὰ τῶν πρώτων δεκαοκτῶ δὲ ἄνθρωποι εἴτε θηρεύσαντες τῆς συμφορᾶς των τὴν λήθην διὰ τῆς κτηνώδους τῆς κραυγῆς καταστάσεως, εἴτε προσηλωθέντες ἐκ τοῦ τρόμου κατὰ τοῦ καταστρώματος, ἐναπέμειναν οἰνοπληγεῖς ἐντὸς τῆς ἡμιβρυχίου φρεγάτας. Εἶναι αἰσχους καὶ ὀδύνης παραιτιος ἢ διήγησις τούτων, ἀλλ' ἐντούτοις ἐξελέγχονται τοῦ αὐτουργοῦ τὰ ἀσύγνωστα λάθη.

Ἦτον ἐπόμενον αἱ προσπάθειαι καὶ ἡ ἐνέργεια ἐμπεδίων τινῶν ἀξιοματικῶν καὶ δεδοκιμασμένων ναυτῶν νὰ ματαιωθῶσιν αἰτίαι

τοῦ τρόμου, ὅστις κατεκυρίευσε τοὺς ἀνθρώπους τούτους, τοὺς ἐξαχρειωθέντας ἐκ τοῦ ἐντελαῦς ναυαγίου καὶ τῆς ἀπρονοήτου ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν παρεδόθησαν χωρὶς τινος ἐλλόγου καὶ συνετῆς περὶ τῆς σωτηρίας των προνοίας. Καθότι εἰς τὴν ἐλευσινὴν ταύτην σύγχυσιν οἱ ἄνευ τάξεως ἐνεργοῦντες ἔρριψαν τυχαίως καὶ ἀδιακρίτως ζωτροφίας τινὰς εἰς τὰς λέμβους καὶ τὴν σχεδίαν. Εἰς τὴν σχεδίαν μάλιστα ἀνεπαισθήτως ἔρριψαν ὄχι μικρὰν ποσότητα περιττοῦ καὶ ἀρχήστου ἀλεύρου, πέντε πίθους οἴνου καὶ δύο πίθους ὕδατος· ἐλησμόνησαν δὲ τὸ παξιμάδιον καὶ ἠμέλησαν νὰ λάβωσι καὶ τινα ἰστόν διὰ ν' ἀναπετάσωσι τὸ ὅποιον εἰς μάτην ἔλαβον ἰστίον, καὶ τὸ ὅποιον ὕστερον ἐδιόσθησαν ν' ἀναρτήσωσιν ἐπὶ τινος ἀστηρίκτου καὶ ταλαντευομένης δοκοῦ.

Ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης ἀταξίας καὶ θορύβου ἐφόρτωσεν ἡ σχεδία καὶ ἐξώρμησε βυμουλκούμενη ὑπὸ τῶν λέμβων, ἐβραδυπόρει δὲ πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Οἱ ἀξιοματικοὶ τῆς Μεδοῦσης κατενόησαν ὁποῖον ἦτο τὸ χρέος των· ὅθεν ὤμωσαν νὰ μὴ ἐγκαταλίπωσι τὴν σχεδίαν, τῆς ὁποίας μόνη δύναμις κινήτρια ἦσαν αἱ λέμβοι. Ἀλλ' ἄρ' ἄρα γε καὶ τούτων ὁ ὅρκος ἦτο παράτολμος καὶ ὑπὲρ τὴν θέλησίν των, ἢ ἐπέστη καὶ δι' αὐτοὺς τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐθελοκακίας ἡ ὥρα; Ἡ περὶ τούτου ἀλήθεια κεῖται ἐς τῷ βυθῷ· εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι αἱ λέμβοι βυμουλκοῦσαι ἐξέπιπτον πάντοτε παρασυρόμεναι ἀπὸ τὴν σχεδίαν. Ἐπέστη δὲ ἤδη ἡ στιγμή, καθ' ἣν, ὡς λέγουσιν, ἔδωκε τῆς ἐγκαταλείψεως τὸ σημεῖον ὁ πλοίαρχος· στιγμή τρομερὰ, στιγμή φορικαλέα καὶ ὀλεθρία διὰ τοὺς τόσοσιν σκληρῶς καὶ ἀσπλάγχχνως ἐγκαταλειπομένους. Ὅτε ὁ συγκρατῶν αὐτοὺς μετὰ τὰς λέμβους κάμιλος τῶν ἐλπίδων των ἐχαλαρώθη καὶ κατέπεσεν ἀδρανῆς εἰς τὴν θάλασσαν, αἱ δ' ἐπιπόνως βυμουλκοῦσαι τῆς βραδυκινήτου σχεδίας τὸ βάρος λέμβοι, ἀπελευθερωθεῖσαι συνεσείσθησαν ἐλαφρότερα καὶ ὡσεὶ ὑπόπτειροι διέπλεον ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν κυμάτων ῥόθια, ἅπαντες οἱ τῆς σχεδίας ὡς ἐξ αὐτομάτου ἐσηκώθησαν ἔρθιοι καὶ τριακόσιοι ταυτοχρόνως ἀπελπισίας χεῖρες ἐξετάθησαν πρὸς τοὺς φεύγοντας. Τρόμου κραυγαὶ καὶ οἰμωγαὶ λύσσης καὶ ἀδημονίας κοπετοὶ καὶ ἔντονοι ἀπειλαὶ καὶ φοικώδεις βλασφημίαι καὶ φοβεραὶ κατάραι

ἐξερεῖγοντο ἐκ τῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα στομάτων, διὰ νὰ ἀντηγήσωσι μετὰ κατάνυξιν εἰς τὰς σκληρὰς καρδίας τῶν ἀσπλάγχχνων ἰδελφῶν των, οἵτινες τόσοσιν ἀπανθρώπως τοὺς εἶχον εἰς τοιοῦτον ὀδυνηρὸν καταψηφίσει θάνατον. Ἀλλὰ μετὰ ταύτην τὴν ἀτελεσφόρητον καὶ φορικαλέαν ἀνακρυχθῆν, μετὰ τοῦτον τὸν ἀνυπέροβλητον τῆς ἀπελπισίας πηλὸν πάντες ἀπεδειλίασαν, διότι πάντες ἐβεβαιώθησαν τὴν ἤδη καταψηφισθεῖσαν ἀνίλεωσιν αὐτῶν ἐγκατάλειψιν.

Αἱ λέμβοι ἐν τούτοις ἔφευγον δρομαίως· ἡ δὲ σχεδία ἀπωθουμένη ὑπὸ τῶν βρυμάτων, ἐπελαγίζετο συγκλονομένη καὶ καταβυθιζομένη ἀπο κύματα εὐρέα καὶ μεγάλα, ἅτινα τὴν περιεκύκλουν καὶ ἐνίοτε τὴν ἐξέπλυνον ὀλόκληρον, παραφέροντα καὶ τινα τῶν ἐπ' αὐτῆς κατατεθειμένων θυμάτων. Οἱ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὑπάρχοντες ἑκατὸν πεντήκοντα ναυαγοὶ, ἀποχωροῦντες τοῦ ἀφράκτου χείλους αὐτῆς, συνεσπειράθησαν συμπυκνούμενοι ὡς πρόβατα εἰς τὸ κέντρον τοῦ εὐθραύστου τούτου σανιδώματος· καὶ τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐπέρασαν οὕτως. Τὴν ἐπιούσαν ὅμως ἡ ἀπὸνία διεδέχθη τὴν ἀμνηχανίαν· καθότι διαπορῶντες πῶς νὰ ἐκδικηθῶσιν οἱ ταλαίπωροι, ἔτρεψαν κατ' ἀλλήλων τῆς ἐκδικήσεως τὴν λύσσαν. Ἐξεμάνησαν, καὶ ἐκμανέντες ὄρμησαν νὰ κατασφάζωσι πρώτους τοὺς ἀρχηγούς των, διὰ νὰ ἐκμανῶσιν ἔτι μᾶλλον καὶ καταπελεκηθῶσι καὶ αὐτοὶ ἀνετώτερον. Ἀλλ' οἱ ἀρχηγοὶ περιστοιχηθέντες ὑπὸ τινων πιστῶν, συνετάχθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν τῆς σχεδίας πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτῶν καὶ τῶν τροφίμων ὄλων. Τότε ἤρχισε ν' ἀνυψῶν τὴν κεφαλὴν τῆς ἡ ὀμηρικῆς ἔρις, ῥίπτουσα μεταξὺ αὐτῶν τῆς διχονοίας τὸν δαυλόν, καὶ προκαλοῦσα πάντας εἰς μανιώδη ἀμοιβαῖον ἐξολοθρευμὸν. Ὁ πέλεκυς, τὸ ξίφος, ἡ τοσοῦτον πανολέτειρα εἰς τὰς συστάδην μάχας λόγχη, ὑπρέτησαν εἰς πεισματώδη καὶ τραγικωτάτην σφαγὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέστησαν οἱ αὐτουργοὶ ἀφοῦ ἐξολοθρευθῆσαν ὑπὲρ τοὺς ἡμίσεις, καὶ οἱ βραχίονες τῶν φονέων ἀπηύδησαν ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἀγωνίας. Οἱ ἐπιζήσαντες οὗτοι παράφρονες, οἱ αἵματος καὶ οἴνου μεθυθέντες, διακορεῖς τῆς ὀργῆς των γενόμενοι, συνησθάνθησαν αἴφνης τὴν δεινὴν θέσιν των, καὶ συναισθανθέντες ἐτράπησαν εἰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους μετανοοῦντες

δὲ τὴν ἐξ ὕψους συγχώρησιν ἐπεκαλοῦντο. Τῶν ναυαγῶν τούτων τῆς σχεδίας ἡ ἱστορία, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς δωδεκαήμερου ἐλεεινῆς των καταστάσεως, ὑπῆρξεν περίοδος παρομοίων ἀποτροπαίων καὶ ἐλεεινῶν σκηνῶν· στάσις, ἔρις, συμπλοκὴ, σφαγὴ, ἐπίγνωσις καὶ μεταμέλεια, τοιαῦτα καθ' ἑκάστην συνέβαινον. Κατὰ πᾶσαν ὁμῶς ἡμέραν καὶ συμπλοκὴν ἠλαττοῦτο τῶν δειλαίων τούτων ὁ ἀριθμὸς, οἵτινες ὡς ἐπισφράγισιν τῆς δυστυχίας των εἶχον ἐν καιρῷ τῆς συμπλοκῆς καὶ τῆς ποραφροσύνης των, ῥίψει εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πλεῖστα τῶν τροφίμων. Ἐν τῷ μέσῳ ἐν τούτοις τοσοῦτου θορύβου καὶ τῶν ἐξηγμένων πηθῶν ὑπερίτχυσαν καὶ τινες τῶν ἀξιωματικῶν μὲ ἀνδρικήν δραστηριότητα κατὰ τῆς μανιώδους ἀπελπισίας, καὶ τοιαύτης μνήμης ἀξιοὶ ὑπῆρξαν ὁ Κορέαρδος, ὁ Σαβινῦς, ὁ Κουδίνος, ὁ Λαβιλέττος, ὁ Λωρῶν καὶ ὁ Λοζάχ, τῶν ὁποίων πᾶσα ἀπόπειρα καὶ ἐκτέλεσις φαίνεται ὑπὲρ ἀνθρώπων.

Ἐν καιρῷ θορύβου μιᾶς τῶν ἀνανεομένων συμπλοκῶν, ἡ δειλαίος γυνὴ, ἡ ἐπιθιβάσθεισα εἰς τὴν σχεδίαν μετὰ τοῦ συζύγου της, κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν· ῥίπτεται πάραυτα καὶ ὁ Κορέαρδος, τὴν ἀνασώζει, καὶ δράττει τὰ ὄπλα του διὰ νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ. Καὶ ἄλλοι ὡσαύτως πολλοὶ ἐσώθησαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ὑπερασπίσθησαν ἐνταῦτῳ μὲ ἀντάξιον τῆς περιδοξοτάτης πεζομαχίας γενναιότητα. Χρόνος πολὺς ἐν τούτοις παρήρχετο καὶ οἱ ναυαγοὶ ἀπὸ τριῶν ἤδη ἡμερῶν ἦσαν ἄσιτοι, ὥστε τὰ πάντα ὑπεχώρησαν εἰς τὸν ἐπιφανέντα νέον ἐχθρὸν τὸν λιμὸν. Μόλις ἠκούσθη, τροφαὶ δὲν ὑπάρχουσι, καὶ τὰ βλέμματα ὄλων ἐσφράγησαν μὲ τρομερὰν καὶ παμφάγον βουλμίαν· κατ' αὐτῶν τῶν ἐπὶ τῆς σχεδίας πτωμάτων. Τὰ κτηνώδες ἐνσιγμα ὑπερενίκησεν· οἱ πεινῶντες ἔφαγον σάρκας ἀνθρωπίνους, τὰς ὁποίας πυροῦντες εἰς πανία πρὸς τὸν ἥλιον στεγνωμένα, εὔρον εἰς βρῶσιν καλὰς· δι' αὐτῶν δὲ παρέτεινον ὀλίγας ἔτι ἡμέρας τὴν ἤδη ἐξησθενημένην ζωὴν των. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τοὺς ἐπεσκέφθη διὰ τὰ δεινὰ των ἡ Πρόνοια, καὶ ὑποπτέρων ἰχθύων πληθὺς κατέπεσεν ἐντὸς τῶν διαστάσεων τῶν τῆς σχεδίας σανίδων, καὶ κατέπαυσε τὰ ἐξ ἀνθρωπίνων κρεάτων παρασκευαζόμενα δεῖπνα. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἰχθύς κατακλιώθησαν, καὶ τὰ

ὑδὼρ ἐξέλιπε, πᾶσα δὲ διχνομή τοῦ οἴνου καὶ τούτου ὀλιγίστου νέον ἔριθα ἐπροκάλει, εἰς ἐναγώνιον καὶ πεισματώδη ἀπληγῶσαν μάχην. Οἱ ἀξιωματικοί, οἵτινες εὐρέθησαν ἐκ περιστάσεως ἀρχηγοὶ τούτων τῶν ὁμοτάτων φρενομανῶν, ἀντεπεζῆλλον γενναίως κατὰ τῶν τοιούτων ταραχῶν, καὶ ὑπεχρώθησαν νὰ φωνεύσασιν ὀλίγους τινας, εἴτε διὰ νὰ μὴ κατασφαγῶσι καὶ αὐτοὶ, εἴτε καὶ διὰ νὰ διασώσωσι τὴν ὑπεροχὴν των, τὸ μόνον διαμείναν τῆς σωτηρίας των ἐγγύγων. Πολλὰ κατὰ τῶν μανιωδωτέρων ἔγειναν καταψηφίσεις, καὶ γενόμενα ἐξετελέσθησαν αὐθόρῳ καὶ ἀφειδίῳ. Ἐπῆλθε καὶ ἡ ὀγδόη ἡμέρα, καὶ δὲν ἔμεινον ἄλλοι εἰμὴ μόνον εἰκοσιεπτὰ ἄνθρωποι ἐπὶ τοῦ τρομεροῦ τούτου καὶ στυγεροῦ θεάτρου, καὶ τούτων ὁμῶς οἱ πλεῖστοι τραυματῖαι. Τότε κατανοήσαντες τὸ ὀλιγάριθμον καὶ συναισθανθέντες ὅτι κατεμάνθησαν μὲ τὸ τοσοῦτον ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς μανίας των ἀνηλεῶς ἐκχυθὲν αἷμα, κατησχύνθησαν οἱ ναυαγοὶ ἑαυτοὺς καὶ ἠλέησαν, κυριευθέντες δὲ ὑπὸ εὐγενούς ἀλλὰ βραδέως αἰσθήματος ἀνθρωπισμοῦ, ἀπετείναν ὅλα των τὰ ὄπλα εἰς τὴν θάλασσαν, ἣτις εἶχε καὶ αὐτὴ καταπαύσει τὴν μανίαν της.

Τὰ πάντα καθυσάχασαν· ὁ ἥλιος ἔλαμψε· τὸ ὑδὼρ γενόμενον διαυγὲς καὶ κυανοῦν περιέβρεχεν ὑπομειδιῶν τὰς καττημαγμενας τῆς σχεδίας σανίδας, καὶ οἱ ναυαγοὶ κεκμηκότες ἤδη καὶ καταπεποννημένοι ἔκειντο ἐκτάδην κατὰ τῆς σχεδίας, διὰ νὰ παραδώσωσιν ἐν εἰρήνῃ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμά των. Τότε τὸν θόρυβον τῶν στάσεων διεδέχθη ἡ σιωπηλὴ καὶ βραδεῖα ἀγωνία τῆς μανίας αἱ ἀνακραυγαὶ ἔπαυσαν, αἱ ἀπειλαί, αἱ βλασφημίαι ἐξέλιπον, ἐπῆλθον δὲ ψυχορραγαίαι καὶ βύθιοι στεναγμοί. Παρῆλθον οὕτω τρεῖς ἡμέραι καὶ δώδεκα ἀκόμη ἄνθρωποι ἀπέθανον. . . . Τοὺς εὐσπλαγγίσθη τέλος ὁ Κύριος . . . καὶ ἰδοὺ πλοῖον ἐπεφάνη μακρὰν· πλοῖον τὸ τέρμα τασούτων φρικαλέων δυσυχίων· πλοῖον ἢ εἰς ἀνθρώπινα αἰσθήματα ἀνάκλησις, ἡ ζωὴ, ἡ πατρίς. Ἀλλὰ καὶ οὕτω ἀπέκειτο εἰσέτι δι' αὐτοὺς τοὺς ταλαιπώρους δακρύων ῥοή· καθότι οὐδεὶς αὐτῶν ἴσχυε νὰ ἀνατείνῃ χεῖρα καὶ ν' ἀναγγεῖλῃ διὰ σήματος τὴν ἀθημονίαν των. Φωνή τις ὁμῶς ἠδυνήθη νὰ ταραξῇ τὴν ὀδυνηρὰν σιωπὴν καὶ ν' ἀπαγγεῖλῃ τοὺς γαυτετικῶς τούτους λόγους, ἐσώθημεν! ἐσώθημεν!

Μετ' ὀλίγας ὥρας τὸ θρίκιον ὁ Ἄργος ἀνέσωζεν ἄσους εὐρισκὸν ζώντας ἐκ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ναυαγῶν τῆς σχεδίας· μόνους δὲ δεκαπέντε ἀνθρώπους διέσωσε, καὶ τούτους ψυχρῶ-
 ραγοῦντας, τῶν ὁποίων καὶ ἡ θεὰ ἐκίνει καὶ τοὺς ἀκαμπτο-
 τάτους τῶν ναυτῶν εἰς δάκρυα. Τὸ μέγα τῆς σχεδίας τῆς Με-
 δούσης δρᾶμα ἐπεραιώθη, ἀλλ' ἡ θάλασσα πολλὰ ἕτερα λυπηρὰ
 κατέκρυψεν ἐπεισόδια, τῶν ὁποίων ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ
 φέρωμεν εἰς φῶς τὴν διήγησιν.

Ἐνὸσω δὲ τοσαῦτα δυσυχήματα ἐτελοῦντο ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ,
 δύο μόναι λέμβοι, ἡ μὲν φέρουσα τὸν ζητήσαντα μόνον τὴν ἑαυ-
 τοῦ σωτηρίαν διευθυντὴν, ἡ δὲ τὸν διοικητὴν ἐπιβάτην τῆς φρε-
 γάτας, ἐξήκολούθησαν τὴν αὐτὴν πορείαν καὶ τριήμεροι ἐπεραιώ-
 θησαν εἰς τὴν Σενεγάλην· οἱ δὲ λοιποὶ κέλητες ἀποσπασθέντες
 αἰτία τῆς τρικυμίας κατέπλευσαν εἰς διάφορα παράλια. Δύο
 χορεῖαι ἐξήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα ναυαγῶν ἑκατέρω, ὑπεχρεώθησαν
 νὰ ὀδοπορήσωσι πολυμόχθως ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα λεύγας
 ἐρήμου, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς Σαιντλοῦϊον, ὑπομείναντες καὶ τῆς
 ἐρήμου τοὺς πειρασμούς, τὴν δίψαν, τὴν πείναν καὶ τὸν ἀπλή-
 στον καὶ ἄξενον Μαῦρον, δυσυπέβλητα πάντα προσκόμματα.
 Ὡς ἐκ τούτου δὲ οἱ μὲν ἀπέθανον, οἱ δὲ ἐζωγράφησαν, οἱ δὲ
 λοιποὶ μετὰ βίας ἐσώθησαν.

Τεσσαράκοντα ἡμέραι παρήλθον καὶ οἱ ναυαγοὶ τῆς ἐρήμου
 καὶ τῆς σχεδίας ἦσαν εἰς τὸν λιμένα. Ἦρχισαν δὲ πάντες ν' ἀνα-
 πνεύωσιν ἐνθυμούμενοι τὴν κατασυρτισθεῖσαν εἰς Ἀργοῦϊνον φρε-
 γάταν, ὅπου εἶχον ἀφήσει, ὡς εἴρηται, δεκαπέντε οἰνόφυλας
 καὶ δειλοὺς συνταίρους. Ἐπ' ἐσχάτων ὁ διοικητὴς ἐξαπέστειλε
 μίαν γολέτταν, ἥτις μετὰ πολλὰς ἀνάζητήσεις εὗρε τὴν φρε-
 γάταν, καὶ μετ' ἐκπλήξιν τὸ πλήρωμά της εἶδεν ὅτι μετὰ πεντη-
 κοντατριῶν ἡμερῶν ἐγκατάλειψιν ἕξων εἰσέτι τρεῖς ἀνθρωποὶ
 καθότι οἱ λοιποὶ ζήσαντες τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐκβεβαχυμένοι
 ἐκ τῆς κραιπάλης τοῦ περιόντος εἰς τὸ πλοῖον οἴνου, ἀπεπειρά-
 θησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐπιβῶσιν εἰς μικρὰν τινα σχεδίαν, τὴν ὁποίαν
 συνέπηξαν, ἔγειναν ὁμῶς βορὰ τῶν θαλασσίων κυνῶν, μόναι δὲ
 τὰ ναυάγια τῆς σχεδίας εὐρέθησαν κατὰ τῆς ἀκτῆς τῆς ἐρήμου.
 Οἱ τρεῖς ἐν τούτοις οἱ ἐπιμεϊνάντες ἐν τῇ φρεγάτῃ, ἀφοῦ κατ'

ὀλίγον κατέπόντισεν ἡ θάλασσα τοῦ πλοίου τὸ μέρος, ὅπου
 ἐναπέκειντο τοῦ ὕδατος οἱ πιθοὶ, μόλις ἠδυνήθησαν νὰ προμη-
 θευθῶσιν ὀλιγιστὸν ὕδωρ καὶ μικρὰν λαρδίου ποσότητα. Ἀλλ'
 ἀντὶ νὰ συνταλαιπωρῶσιν ἐν ὁμοίᾳ, διεπληκτίστησαν εἰς τὴν
 διανομήν, καὶ ἐξαγριωθέντες ἐκ τῆς δυσπιστίας, ἀπεμονώθησαν
 καὶ ὠχυρώθησαν ἕκαστος εἰς χωριστὸν μέρος τοῦ πλοίου, ὅπου
 ὡς τίγρεις ἐπαπειλοῦντο ἀγριωπῶς, ὑπερασπιζόντες ἕκαστος
 τὴν ἰδίαν του λείαν. Ἐὰν δὲ ὁ εἰς αὐτῶν ἐξήρχετο τῆς κοίτης
 του, αἰεῖποτε προέβαινε προσεκτικὸς, ὑποβλέπων καὶ φοβού-
 μενος μὴ φονευθῆ ὑπὸ τῶν δύο· καθότι μόνον τὸ ἐνστικτὸν τῆς
 ἰδίας των συντηρήσεως τοῖς ἐναπέμεινον· ὥστε ἀντὶ νὰ ἐνωθῶσι
 διὰ νὰ βοηθῶσιν ἀλλήλους εἰς τὴν ταλαιπωρίαν των, ἐφοβοῦντο
 ἀλλήλους κατ'ἔφευγον. Μετὰ τοσαύτας ἡμέρας ἀπεκδοχῆς, μὴ
 φαινομένης συνδρομῆς τινος, ἐξέλιπον ἐκάστου τούτων τῶν ἀγρίων
 τὰ τροφίμα, καὶ ἐμελλον ἀντικαθίμενοι καὶ ἀντελλοχῶντες νὰ
 ἐπιπέσωσιν ἐπ' ἀλλήλους καὶ νὰ κατασφάξῃ ὁ φθάσας τὸν ἕτε-
 ρον, διὰ νὰ ἰδιοποιηθῇ αὐτοῦ τὸ ἔωλον λαρδίον ἢ τὸ διεσφαρ-
 μένον τοῦ ὕδατος· ἐφθασεν ὁμῶς ἡ γολέττα καὶ τοὺς διέσωσεν.
 * * *

Δοκίμιον τοῦ νέου ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη διετάχθη ἡ κατάργησις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ
 κανονισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρεσίας, καὶ νέου
 ἄλλου ἐντελεστερέου κανονισμοῦ ἢ σύνταξις ἀνετέθη εἰς ἐμὲ
 καὶ τὸν ὑποπλοίαρχον Α. Α. Μιαούλην. Τὸ ἔργον τοῦτο καὶ
 δυσχερὲς εἶναι καὶ πολύμοχθον· εἶναι πέλαγος δυσπέρατον
 σκοπέλων καὶ σῦρσεων πλήρες, τὸ ὅποιον πᾶς φρόνιμος διαπλέει
 συνεχασμένα ἔχων τοῦ σκάφους του τὰ ἴστια, μόναι δὲ οἱ ἐκ κοι-
 λίας μητρὸς των σοφοὶ ἐξεληθόντες ἰστίω γέμοντι διαπορεύονται.
 Εἰς τοῦ κανονισμοῦ τὴν σύνταξιν ἀνευδότης ἐγὼ τε καὶ ὁ συνερ-
 γάτης μου καταγινόμεθα, ἀλλὰ πολλὰς ἄλλας καθημερινὰς
 ἔχοντες ἐργασίας, βραδέως καὶ κατ' ὀλίγον προχωροῦμεν. Ἦδη

δε δημοσιεύοντες διὰ τοῦ προκειμένου φυλλαδίου τὰ πρῶτὰ τοῦ νέου κανονισμοῦ ἄρθρα, παρακαλοῦμεν τοὺς περὶ τὰ ναυτικά εμπειροῦς νὰ ἐπικρίνωσι τὸ ἔργον μ.κ. τοῦτο, πρὸς διορθώσιν τῶν ἐσφαλμένων καὶ τῶν ἀτόπων.

Ἀλλ' ἴσως μ' ἐρωτήσῃ τις, εἰς τί δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν οἱ κανονισμοὶ ἐν ᾧ οὔτε ναύσταθμον οὔτε στόλον ἔχομεν, τίς δὲ θέλει τοὺς ἐφαρμοῖσαι; Πρὸς τοῦτον ἀπαντῶν ἐπαναλέγω ὅ,τι διὰ τῶν προηγουμένων τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος φυλλαδίων ἐξέφρασα ὅτι Ἑλλάδῃ τοὺς στόλους κυρκῶς δὲν συνιστῶσι τὰ δικροτα σκάφη καὶ τὰ μεγάλα πλοῖα, ἀλλ' ἡ περὶ τὰ ναυτικά καὶ τὸν πόλεμον ἐπιδεξιότης καὶ ἐμπειρία τῶν ναυμάχων ἢ πρὸς τοὺς ναυτικούς ἄρχοντας πίστις αὐτῶν καὶ ἀφοσίωσις ἢ τόλμη καὶ τὸ θάρσος τῶν πληρωμάτων τὸ γενναῖον καὶ ὑψηλόφρον τῶν ἀξιωματικῶν φρόνημα, καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτῶν ἀνατροπὴ καὶ ἐκπαίδευσις ἢ κατὰ τὴν τέχνην, τὴν ἀξιοσύνην, τὴν ἀνδρίαν, τὴν γενναϊότητα, τὴν καρτερίαν, τὴν ἐπιμονὴν, ἐνὶ δὲ λόγῳ ἢ κατὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι ὑπεροχὴ τοῦ καυάρχου καὶ παντὸς ἄλλου τῶν ναυτικῶν δυνάμεων ἄρχοντος. Χίλις καλῶς καὶ τακτικῶς ἐξηστῆμένον ναῦται, εἶναι μυρίων ἀνασκήτων καὶ ἀτάκτων ἰσχυρότεροι. Ἄν λοιπὸν διὰ κανονισμῶν ἐπιτηδεύωμεν, διὰ τῆς αὐστηρότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, διὰ τῆς προσωπικῆς ἀξίας καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἡγουμένων τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἐνισχύσωμεν τὴν πειθαρχίαν, παρειαξώμεν ἐν ἡμῖν τὴν τάξιν, τὴν ἀσκήσιν, τὴν τέχνην, ἀναπτύξωμεν ὅσον ἔνεστι πλειότερον τὰς σχετικὰς τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ δυνάμεις, βεβαίως ἀποβαίνομεν ἰσχυροὶ καὶ τοὶ ἀπολύτως ἀσθενεῖς ὑπάρχοντες. Ἄν δι' ἐνὸς καλῶς διοργανισμένου ναυτικοῦ σχολείου διαδώσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς ἐνότητος εἰς τε τὸ πολεμικὸν καὶ τὸ ἐμπορικὸν τῆς Ἑλλάδος ναυτικόν, τότε τὰ Βασιλικά πλοῖα παρακολουθούμενα, ἐν ἀνάγκῃ, ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν, θέλουσι σχηματίζει στόλον πολυάρμενον ἰσχυρὸν καὶ ἀκαταμάχητον.

Πρὸς τὴν δευτέραν δὲ ἐρώτησιν τὴν ἐξῆς α τοὺς κανονισμοὺς τίς θέλει τοὺς ἐφαρμοῖσαι; ν θέλομεν ἄλλοτε, ἐν καιρῷ εὐθέτω, ἀπαντήσῃ.

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Κοινὰ τῶν ἀξιωματικῶν καθήκοντα.

1. Πρῶτιστον ἐκάστου ἀξιωματικοῦ χρεὶς εἶναι, ἡ παντὶ σθένει καὶ μέχρι ἐσχάτων ὑπεράσπισις τῶν καθεστῶτων καὶ τῆς Πατρίδος.

2. Πᾶς ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ μελετᾷ τοὺς περὶ ναυτικοῦ κανονισμοὺς καὶ νόμους, καὶ ἑλάσις δυνάμει νὰ συνεργῇ, καθ' ὅσον αὐτὸν ἀφορᾷ, εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν.

3. Ἐκάστος ἀξιωματικὸς ὀφείλει προσέτι νὰ ἦναι πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὸν Βασιλέα· εὐσεβὴς περὶ τὰ Θεῖα· κόσμιος καὶ χρηστὸς τὰ ἤθη· εὐάγωγος καὶ εὐπειθὴς εἰς τὰς διατάγας καὶ τὰ προτάγματα τῶν ἀνωτέρων του, μὲ σέβας μέγα πρὸς αὐτοὺς φερόμενος καὶ τὰς ἀνηκούσας τιμὰς αὐτοῖς ἀποδίδων· εὐπρόσιτος καὶ φιλόφρον πρὸς τοὺς ἐταίρους του· ἀγαθὸς καὶ εὐμενὴς πρὸς τοὺς ὑποδεστέρους αὐτοῦ, τελείαν παρ' αὐτῶν ὑποταγὴν ἀπαιτῶν· γενναῖος τὸ φρόνημα, σεβαστὸς πρὸς πάντας, ἐπιμελὴς δὲ αὐστηρὸς καὶ δίκαιος περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθήκοντων τὴν ἐκτέλεσιν.

4. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα κοινωνία, οἰκειότης, φιλία ἢ ἄλλη τις ἰδιαιτέρα σχέσις ἀξιωματικοῦ πρὸς ὑπαξιωματικὸν ἢ ναύτην.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπικρίνη τις τὰς πράξεις ἢ τὰς διατάγας τῶν ἀνωτέρων του. Πᾶς δ' ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ καταμπῆνῃ εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ἄρχοντα τοὺς ἐσχάτους προδοσίας ἐνόχους, τοὺς καταχρωμένους τὰ δημόσια καὶ πάντα ἄλλον ἐγκληματικῶν πρὸς τούτους τοὺς σπερμολόγους καὶ κατατάλους, τοὺς διαφθειρόντας τοῦ ναυτικοῦ τὸ πειθῆνιον πνεῦμα, τοὺς ταπεινοῦντας τῶν ναυμάχων τὸ φρόνημα καὶ τοὺς δικαιοῦντας τὴν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς καὶ τοὺς λοιποὺς ναυτικούς ἄρχοντας ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν τῶν πληρωμάτων.

6. Ἄν ἀξιωματικὸς τις διαταχθῇ ποτε νὰ πράξῃ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ περὶ ναυτικοῦ καθεστῶτα, ἀναφέρεται περὶ τούτου, ἀνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν ἐκδόσαντα τὴν παράνομον δικταγὴν, ἐγγράφως καὶ ταπεινῶς τὰς παρατηρήσεις του εἰς αὐτὸν ὑποβάλλων. Ἄν δὲ καὶ δεῦτερον ἐπὶ τὸ αὐτὸ προσκληθῇ, ἐκτελεῖ πάραυτα τὸ προσταχθὲν, πληροφορεῖ δὲ περὶ τοῦ γεγονότος τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα.

7. Ὁ διωρισθεὶς ἐπὶ πλοίου ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ σπεύσῃ ὅσον ἔνεστι τάξιον ν' ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του· δὲν δύναται δὲ ν' ἀπαθῆ τοῦ πλοίου ἀνευ ἀδείας τοῦ προϊσταμένου του.

8. Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἐπιθεῖται τις ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πλοίων πράγματα ἐπ' ἐμπορείᾳ, ἢ ὅπωςδήποτε νὰ συμμετέβῃ εἰς τὰς περὶ ναυτικοῦ ἀγοράς καὶ προμηθείας.

9. Ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ φέρῃ τοῦ βαθμοῦ του τὰ παράσημα. Κατὰ δὲ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας, καθ' ἃς τελεταὶ ἐπιτελοῦνται, ὅλοι οἱ ἐν ἀνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ ἐνδύωνται τὴν μεγάλην στολὴν τῶν.

Ἐνόπιον τοῦ Βασιλέως, τοῦ Γραμματέως τῶν Ναυτικῶν, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, δὲν δύναται τις νὰ παρουσιασθῇ εἰ μὴ ἐν στολῇ μεγάλῃ. Μόνον δὲ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιασθῇ τις καὶ ἐν στολῇ μικρᾷ, ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ.

Μὲ τὴν μικρὰν στολὴν πᾶς ἀξιωματικὸς δύναται νὰ φέρῃ ἀντὶ σπάθης ναυτικῶν ἐγγειριδίων.

10. Ἄν ἀξιωματικὸς τις προσβληθῇ ἢ ἀδικηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἄρχοντος, ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν ἐγγράφως, τοῦ ἀδικήματος τὴν διάρθρωσιν, μὲ σέβας θαύτατον, ἐπιζητών. Ἄν δὲ ὁ προϊστάμενος ἐπιμένῃ ἀδικῶν, ὁ ἀδικούμενος δύναται ἀπ' εὐθείας νὰ ἐκθέσῃ τὰ παράπονά του εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀνωτέραν ἀρχὴν.

11. Ὀφείλουσιν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ νὰ προσφέρωνται εὐγενῶς, πρὸς τε τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν ξένων δυνάμεων, τὰς ὀφειλομένας τιμὰς καὶ τὸ προσήκον σέβας εἰς αὐτοὺς ἀποδίδοντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μετασχηματισμὸς τῶν πληρωμάτων.

12. Οὐδεὶς Βασιλικῷ πλοίου ἄρχων, οὐδ' αὐτὸς ὁ ἀρχηγός, δύναται νὰ μετασχηματίσῃ τοῦ στόλου τὰ πληρώματα, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὰς ἀναφερομένας περιπτώσεις εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

13. Τοὺς ἀποθανόντας καὶ τοὺς πολυχρόνιον καὶ θεινὸν πάθος πάσχοντας, καθὼς καὶ τοὺς ἐπὶ κάκουργῆματι ἢ πλημμελήματι κατηγορουμένους καὶ τοὺς τρεῖς ἐπὶ πταίσματι τιμωρηθέντας ἀξιωματικούς, ἀντικαθιστᾷ προσωρινῶς ὁ ἀρχηγός, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, ὁ ἡγούμενος τῆς συμμορίας, ἢ ἂν μονῆρες πλὴρ τὸ πλοῖον, ὁ ἄρχων τοῦ πλοίου, κατὰ βαθμὸν καὶ κατὰ τάξιν τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικούς προάγων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφως ἐκδίδων διαταγὰς.

14. Ἄν Βασιλικῷ τίνος πλοίου, μονήρους ναυλογοῦντός ἢ πλεόντος, ὁ ἄρχων αἰχμαλωτισθῇ, ἢ ἀποθάνῃ, ἢ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ ἄρχειν ἀνίκανος, ἢ δι' ὅποιανδήποτε αἰτίαν ἐκ τῆς θέσεώς του ἀναχωρήσῃ, ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν διαδέχεται προσωρινῶς ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου, τὸν ἀναπληροῦ δὲ μέχρι τῆς ἐπανόδου του, ἢ ἄχρις οὗ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς, ἢ ὁ ἀρχηγός, ἢ ἐν ἀνάγκῃ θεινῇ πᾶς συμμορίας Βασιλικῶν πλοίων ἡγούμενος, ἄλλως πῶς διατάξῃ.

15. Ἐπειδὴ πάσης Βασιλικῶν πλοίων συμμορίας ἡγεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἀνώτερος, ἢ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν πρεσβύτερος τῶν ἀξιωματικῶν, ἀπόντος τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁ ἡγούμενος τῆς συμμορίας διορίζει τὸν διάδοχον τοῦ ἀποθανόντος, ἢ αἰχμαλωτισθέντος, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως ἐκλείψαντος ἄρχοντος Βασιλικῷ τίνος πλοίου. Τὸν προσωρινὸν δὲ τοῦτον διορισμὸν δὲν δύναται νὰ τὸν ἀνα-

τρέψῃ ἄλλος τις εἰ μὴ ὁ ἀρχηγός, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἀναφερομένης.

16. Ἄν δύο ἢ περισσότερα Βασιλικὰ πλοῖα συναντηθῶσιν ἐν λιμένι ἢ κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐν ἢ πολλὰ ἐξ αὐτῶν κινδυνεύωσι δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων ἢ ἐπιτηδείων ἀξιωματικῶν, ἀπόντος τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁ ἡγούμενος τῆς συμμορίας ὀφείλει νὰ συγχρότῃ ὅσον ἐνεσιτελειότερον τὰ ἀσυγκρότητα πληρώματα, ἀξιωματικούς ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβιβάζων καὶ πάντα ἐνδεχόμενον προλαμβάνων κίνδυνον.

17. Ἄν κατὰ τινὰ μάχην ἢ ἄλλην τινὰ μεγάλην καταστροφὴν, Βασιλικὸν τὸ πλοῖον ἀπολέσῃ τοὺς διὰ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ἀναγκαιοῦντας ἀξιωματικούς, ὁ ἀρχηγός, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, ὁ ἡγούμενος τῆς συμμορίας, ἢ ἂν τὸ πλοῖον πλὴρ μονῆρες, ὁ ἄρχων τοῦ πλοίου, ἀναπληροῦ τὰς κενὰς τῶν ἀξιωματικῶν τάξεις, θεωρίζων ἐπὶ τούτῳ δοκίμους ἢ ναυκλήρους πρώτης τάξεως, διετίαν ὕλην κατὰ θάλασσαν ὑπηρετήσαντας. Ἄν δὲ τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχωσι, παραλαμβάνει εἰς τὴν πολεμικὴν ὑπηρεσίαν ἀρχοὺς ἐμποροπλοιάρχους Ἑλλήνας καὶ συγχροτεῖ δι' αὐτῶν τοῦ πλοίου τὸ πλήρωμα.

18. Ἄν κατὰ τινὰ μάχην ἢ ἄλλην τινὰ μεγάλην καταστροφὴν, ἐκλείψωσιν ὅλοι ἐν γένει οἱ ἀξιωματικοὶ Βασιλικῷ τίνος πλοίου, ἀναλαμβάνει τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ὁ ἀρχαιότερος τῶν δοκίμων, ἂν ὕλην διετίαν κατὰ θάλασσαν ὑπέρητσε. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιοῦτου, ἀναγορεύεται τοῦ πλοίου ἄρχων εἰς τῶν ὑπαξιωματικῶν κατὰ τὴν ἀκολουθοῦσαν τάξιν

Ὁ ναυκλῆρος ἁ. τάξεως·

Ὁ πυροβολιστής ἁ. τάξεως·

Ὁ πηδαλιούχος ἁ. τάξεως.

Ἄν δὲ οὔτε ναυκλῆρος, οὔτε πυροβολιστής, οὔτε πηδαλιούχος τις ἐπέζησεν, ἄρχων τοῦ πλοίου γίνεταί ὁ ἀρχαιότερος τῶν δοκίμων καὶ τοῦ ὕλην διετίαν κατὰ θάλασσαν μὴ ὑπηρετήσας.

19. Ἄν ὁ ἀρχηγός αἰχμαλωτισθῇ, ἢ ἀποθάνῃ, ἢ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ ἄρχειν ἀνίκανος, ἢ δι' αἰτίαν τινὰ ὅποιανδήποτε ἐκ τοῦ στόλου ἀναχωρήσῃ, τὸν διαδέχεται καὶ τὸν ἀναπληροῦ ὁ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ στόλῳ ὑπάρχων ἀνώτερος ἢ πρεσβύτερος τὸν βαθμὸν ἀξιωματικός.

20. Ὁ ἀρχηγός εἶναι κύριος ν' ἀναπετάσῃ εἰς ὅποιονδήποτε θέλει πλοῖον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένου στόλου, τῆς ἀρχῆς του τὰ παράσημα· δύναται δὲ νὰ μεταβῇ καὶ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀρέσκεια. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἄρχων τῆς πρώτης στρατηγίδος ἦται ἐνταυτῷ ἐπιστολεύς, ἢ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβάσῃ τοῦ στρατηγοῦ, ἀναγκαιῶς συνεπιφέρει καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἀλλαγὴν τῶν ἀρχόντων τῶν στρατηγίδων.

Ἐκάστοτε δὲ ὁ ἀρχηγός τοῦ στόλου ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ, πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, τοὺς λόγους δι' οὓς μετετέθη καὶ ἤλλαξεν στρατηγίδα.

21. Μόνον ἐν ἀνάγκῃ θεινῇ καὶ κατεπείγουσῃ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀρχηγόν, εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς συμμορίας καὶ εἰς πάντα Βασιλικῷ πλοίου ἄρχοντα, νὰ συγχροτήσῃ τὰ ἀσυγκρότητα καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐλλειπῆ τοῦ στόλου πληρώματα, γαύτας ἐκ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων προσαπαιτῶν, ἢ ναυτολογῶν διὰ

τῆς θίας. Παραγγέλλονται ὑποὺς οἱ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην περιπεσόντες ἀρχηγῶν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων καὶ τῶν Βασιλικῶν πλοίων οἱ ἄρχοντες, νὰ παραιτῶσιν εἰς ἕκαστον ἑμπορικὸν πλοῖον τοὺς διὰ τὴν κυβέρνησιν του ἀπολύτως ἀναγκαίους ἀνδρας, καὶ νὰ μὴ προσλαμβάνωσι εἰς τὴν πολεμικὴν ὑπηρεσίαν εἰ μὴ μόνον ὅσους νομίζουσι περιττοὺς ἢ πλεονάζοντας ἐκ τῶν ἐπ' ἑμπορίᾳ ναυτιλλομένων.

Ἄφειλοι δὲ πάντοτε ὁ διὰ τῆς θίας ἐκ τῶν ἑμπορικῶν πλοίων ναυτολογῶν, νὰ εἰδοποιήσῃ πάραυτα περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, καὶ νὰ ἐκθέσῃ πρὸς αὐτὸν τὰ αἰτία ἅτινα τὸν ἰνάγκασαν νὰ ἐπιχειρήσῃ ναυτολογίαν ἑκτακτον.

22. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου, ὡς ἔχων ἐξουσίαν ἐφ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στόλου, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ὅλους τοὺς μετασχηματισμοὺς τῶν πληρωμάτων, ὑποὺς ὁ ἀρχηγὸς κατὰ τὰ προειρημένα ἐνεργεῖ. Ὁμοῦντος μάλιστα τοῦ στόλου ἐν τῷ λιμένι τοῦ ναυστάθμου, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα Βασιλικῶν πλοίων ἄρχοντα, οὐδ' εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς συμμορίας, οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸν νὰ μετασχηματίσῃ, ἐπ' οὐδεμίᾳ περιστάσει, τὰ ναυτικά πληρώματα, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ἢ τῆς ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

23. Ὁ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι κατηγορούμενος ἀξιωματικὸς παύεται τῆς ἀρχῆς πάραυτα καὶ ἄνευ ἀναβολῆς κρατεῖται καὶ καὶ ἀνακρίνεται. Ὁ παυθεὶς καὶ ἀνακρινόμενος, ἐν ἀνάγκῃ ὑπηρετεῖ.

24. Περὶ ὅλων τῶν ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ κεφαλαίῳ ἀναφερθέντων ἐκτάκτων μετασχηματισμῶν τῶν πληρωμάτων, πρέπει ἐγκαίρως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς νὰ εἰδοποιῆται ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέας παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ ἡγουμένου τῆς συμμορίας, ἢ τοῦ ἀρμοδίου ἀρχοντος τοῦ πλοίου, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν περὶ τῆς τακτικῆς τῶν ἐλλειπόντων ἀξιωματικῶν ἀντικαταστάσεως.

25. Πᾶς πλοῖου ἀξιωματικὸς καὶ προβιβασθεὶς διαμένει εἰς τὴν προτέραν ὑπηρεσίαν του, ἄχρις οὗ ταχθῇ παρὰ τοῦ ἀρχοντος τοῦ πλοίου εἰς τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ τάξιν, ἢ μεταβῇ εἰς τὸ πλοῖον εἰς ὃ προβιβάζομενος μετετέθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ.

26. Ἀρχηγὸς ὀνομάζεται ὁ ἀπόλυτος ὅλος τοῦ στόλου ἀρχων καὶ ὁ ἀνεξάρητος διοικητὴς πάσης Βασιλικῶν πλοίων συμμορίας.

27. Ὁ ἀρχηγὸς ἀναπαύεται ἀμέσως μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματέως, πρὸς ὃν ἀναγγέλλει τακτικῶς καὶ ἐκτάκτως πᾶν ὅ,τι σπουδαῖον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στόλου ἀνάγεται.

28. Ὁ ἀρχηγὸς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ταχείαν τῶν ἐντελ.

λομένων ἐκτελέσειν καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ἐφαρμογήν. Καθ' ὅλον τὸν στόλον πρέπει νὰ βασιλεύῃ αὐστηρὰ καὶ ἀκριβῆ πεθαρχία.

29. Ὁ ἀρχηγὸς καταδικαίει τοὺς ἐγκληματίας καὶ συγκαίει ἐπὶ τούτῳ πολεμικὸν συμβούλιον, ἢ πᾶν ἄλλο ἀρμοδίον ναυτικὸν δικαστήριον.

30. Ἄν δι' ἑλλείψιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ἀξιωματικῶν δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ τοῦ στόλου τὸ συμβούλιον, παραπέμπει τὸν ἐγκληματίαν καὶ ὅλα τὰ πειστήρια ἐγγράφα πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ἢ τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου.

31. Κατηγορεῖ τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς χαλῶνους, τοὺς βυπαρούς, τοὺς ψεύστας, τοὺς ἀσεβεῖς, τοὺς μεθύσους, τοὺς φαυλοβίους, καὶ τοὺς ἀναγνώγους ἀξιωματικούς καὶ προκαλεῖ τὴν ἀντικατάστασιν των.

32. Ρυθμίζει κατὰ τάξιν ῥητὴν τοῦ στόλου τὴν ὑπηρεσίαν καὶ προπδιορίζει λεπτομερῶς ἐκάστου ἀξιωματικοῦ τὰ ἔργα, κανονίζει δὲ τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς καθημερινῆς ὑπηρεσίας.

33. Διορίζει τὰς ὥρας καθ' ἃς δέχεται τὰς ἀναφορὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐκδίδει τὰς πρὸς τὸν στόλον διαταγὰς του.

34. Ὁ ἀρχηγὸς διαδίδει τὰ προστάγματά του ἢ ἐγγράφως, ἢ διὰ ζώσης, ἢ διὰ σημάτων.

Τὰ προφορικὰ παραγγέλματα μεταδίδονται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀμέσως, ἢ διὰ τινος τῶν ἀξιωματικῶν.

35. Ὁ ἀρχηγὸς ὀφείλει νὰ καταπαύῃ τὰς παρανομίας καὶ τὰς καταχρήσεις.

36. Προσδιορίζει τὸν χρόνον καθ' ὃν τὰ πληρώματα πρέπει νὰ ἐγείρωνται, νὰ καθεύδωσι, ν' ἀναπαύωνται, ἢ νὰ ὑπηρετῶσιν.

37. Παιρσάγει παντοῦ καὶ κατὰ πάντα τὸ κανονικὸν καὶ τὸ ὁμοίμορφον κανονίζει τὰ περὶ παρατάξεων, τὰ περὶ σημάτων, τὰ περὶ ναυτικῶν καταλόγων, τὰ περὶ στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ περὶ ἱματισμοῦ τῶν πληρωμάτων καὶ διατάσσει πᾶν ὅ,τι ἄλλο συντείνει ν' ἀποκαταστήσῃ τακτικὴν τοῦ στόλου τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοὺς ναυμάχους πρὸς πόλεμον ἐπιτηδείους.

38. Φροντίζει νὰ τελεῖται κατὰ τὰς ἐορτὰς, μετὰ τάξεως καὶ εὐλαθείας, ἢ θεία λειτουργία καὶ ν' ἀποδίδεται πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ ὕψιστου τὸ ἐφειλόμενον εἰς αὐτοὺς σέβας.

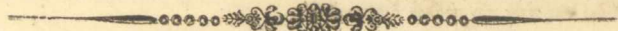
(Ἀκο.θουθεῖ).

Σημείωσις. Τὸν παρ' ἡμῶν κοινῶς καλούμενον διευθυντὴν τοῦ πλοίου, εἰς τὸ προκείμενον τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ δοκίμιον, ὀνομάσαμεν ἀρχοντα, διότι καθ' ἡμᾶς εἶναι καταλληλότερον τὸ ὄνομα τοῦτο. Τοῦ πλοίου ὁ ἀρχων δὲν δευθύνει κυρίως τὸ πλοῖον, ἀλλὰ πάντων ἀρχεῖ ὡς δεσπότης ἀπόλυτος, ἰσχυρὸς καὶ αὐθαίρετος, ἄλλοι δὲ καθ' αὐτὸ διευθύνουσι. Καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον εἰς τὸν ἀνώτατον ταῦτον ἀξιωματικὸν τοῦ πλοίου, ὄνομα ἐκ τοῦ ἀρχα.

συνιστάμενον, ἦτοι τὸν ἐκάλουν τριτῆραρχον· καὶ οἱ λοιποὶ εὐρωπαϊοὶ commandant de bâtiment, δηλαδὴ ἄρχοντα τοῦ πλοίου τὸν ὀνομάζουσι.

Κυβερνήτην ὀνομάσαμεν τὸν κοινῶς λεγόμενον δεύτερον ἀξιωματικὸν τοῦ πλοίου officier en second, ἐπιστολέα δὲ τὸν βοηθὸν τοῦ ναυάρχου καὶ παντὸς ἄλλου ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ. Εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν ὁ ἐπιστολεύς λέγεται ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν, chef d' état-major ἀλλὰ καλὸν εἶναι φρονοῦμεν ν' ἀποκαρῆξωμεν τὸν ἔξενισμὸν ἀπόσον εἰς τὴν γλῶσσάν μας εἰσαχθῆσεν.

Ὁ Συντάκτης Γ. ΖΩΧΙΟΣ Ὑποπλοίαρχος.

[Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a second page of text.]